

W numerze m.in.:

- „Solidarność” żegna Prezydenta Lecha Kaczyńskiego
- Emerytury pomostowe zgodne z Konstytucją
- Rady Pracowników
- Dzień Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych
- Artykuł miesiąca – Dotrzymywał obietnic
- Notes Związkowca nr 64

DZIAŁ INFORMACJI
KK NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Spis treści

„SOLIDARNOŚĆ” ŻEGNA PREZYDENTA LECHA KACZYŃSKIEGO	3
WYDARZENIA MIESIĄCA.....	4
Z OBRAD PREZYDIUM KK.....	9
POSIEDZENIE Z DN. 10 MARCA 2010	9
POSIEDZENIE Z DN. 22 MARCA 2010	15
POSIEDZENIE Z DN. 30 MARCA 2010	17
POSIEDZENIE Z DN. 13 KWIETNIA 2010	21
POSIEDZENIE Z DN. 28 KWIETNIA 2010	23
Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ.....	27
POSIEDZENIE Z DN. 23 MARCA 2010	27
POSIEDZENIE Z DN. 29 KWIETNIA 2010	30
DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ	32
WSKAŹNIKI GUS	32
SZKOLENIA ZWIĄZKOWE	34
WIZERUNEK DZIAŁACZA	34
INFORMACJE RÓŻNE	35
POMOSTÓWKI KONSTYTUCYJNE	35
RADY PRACOWNIKÓW	36
STOP NIERÓWNOŚCIOM.....	37
DZIEŃ OFIAR WYPADKÓW PRZY PRACY I CHOROÓB ZAWODOWYCH.....	38
ARTYKUŁ MIESIĄCA.....	43
DOTRZYMYWAŁ OBIETNIC.....	43

„SOLIDARNOŚĆ” ŻEGNA PREZYDENTA LECHA KACZYŃSKIEGO

**Przemówienie przewodniczącego J. Śniadka wygłoszone podczas
pożegnania Pary Prezydenckiej w Krakowie.**

Jest przy Tobie ”Solidarność”

**Panie Prezydencie Najjaśniejszej Rzeczypospolitej; Pani Mario Kaczyńska;
Leszku - Przyjacielu Drogi**

Przybyliśmy do Krakowa z całego świata.

Jak zawsze jest przy Tobie „Solidarność”, od której wszystko się zaczęło, której byłeś zawsze wierny.

Tylko wieniec, który chciałeś złożyć w katyńskim lesie – przetrwał katastrofę. Pamięć i prawda są silniejsze od największych tragedii. Solidarność Polaków w dniach żałoby to hołd: dla Ciebie, Twojej Małżonki i wszystkich ofiar - to wieniec pamięci polskich serc.

Chcemy, aby przyszłość naszego narodu, Europy i świata wyrastała z pamięci - opierała się na prawdzie.

Ktoś powiedział, że Twoje życie było drogą do Katynia. Ta tragedia powinna nas zbliżyć.

Drodzy Przyjaciele z całego świata, proszę Was, powiedzcie wszystkim, jak Lech Kaczyński kochał prawdę, jak o nią walczył, powiedzcie o tych tłumach w Warszawie i pod Wawelem.

Płacemy po Tobie wszyscy. Świat pracy i prości, często ubodzy ludzie. Płacemy, bo byłeś dobrym człowiekiem.

Solidarność upomniała się: o wolność, o sprawiedliwość społeczną o obecność krzyża w życiu publicznym. Tym wartościom dochowałeś wierności jak nikt. Dlatego jak zawsze z dumą będziemy mówić o Tobie – Człowiek Solidarności.

Ojciec Święty Jan Paweł II nauczał: „Nie ma solidarności, bez miłości”. Jak mało kto kochałeś swoich najbliższych i kochałeś ludzi. Podkreślałeś jako Prezydent: „solidarność jest potrzebna w skali globalnej, w walce z głodem, przemocą, w walce o prawa ludzi” .

Rozumiałeś, że Solidarność to zobowiązanie nie tylko dla naszej Ojczyzny, ale i dla innych narodów.

Panie Prezydencie Wartości! Żołnierzu prawdy!

Nie jesteś sam w królewskiej drodze na Wawel. Przypomniałeś nam co to znaczy być Polakiem. Wdzięczni przyszliśmy zaświadczyć, że bez solidarności nie zbudujemy lepszego świata. Nie ma dzisiaj Warszawy, ani Krakowa, ani Gdańska. Jest jedna Polska - zadumana w żałobie.

Przykład Twojego życia i dramatyczna śmierć na nowo rozpaliły w sercach Polaków ducha Solidarności. W czasie tych swoistych rekolekcji uświadamiamy sobie: że rezygnując z wartości, tracimy poczucie wspólnoty, tracimy Polskę! Nie ma wolności bez wartości.

Wyśmiewani za niemodny patriotyzm, wierni Bogu i Ojczyźnie podnieśliśmy głowy. Zróbmy wszystko, aby rozpalony w sercach i umysłach płomień nie wygaś.

Odeszło wielu wspaniałych ludzi. Ich rodzinom noszą pocieszenie dobre oczy Pani Prezydentowej, ciepły uśmiech, który pokochali Polacy. Po katastrofie połączyliśmy się w żałobie z rodzinami ofiar. Dzisiaj nasze serca biją razem z rodzinami prezydenckiej pary. Z bliskimi Pani Marii i Lecha Kaczyńskich. Jutro będziemy żegnać kolejne ofiary. Na mogiłach tych, którzy zginęli, z czułością kładziemy wieniec! Wieniec prawdy, która ocalała. Niech wspólnie przeżyta żałoba, to solidarne wzruszenie zmieni Polskę na lepszą. O to prosimy Boga!

Spoczywajcie w pokoju! Ofiara Waszego życia wydaje dobre owoce.

WYDARZENIA MIESIĘCA

Posiedzenia, opinie, spotkania prezydium i Komisji Krajowej

9 marca – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium wydało opinie:

- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie wniosków o wypłatę zaliczki z FGŚP
- ws. opinii o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw
- ws. opinii o projekcie Założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o służbie cywilnej

22 marca – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium wydało opinię ws. projektu dofinansowanego przez Komisję Europejską o tytule roboczym „Europejska mobilność pracowników a przestrzeganie ich praw w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości”.

23 marca – odbyło się posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Służba zdrowia, represje wobec związkowców i ustawa o IPN - to główne tematy, którymi zajmowali się członkowie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Komisja Krajowa zaapelowała do struktur Związku o udział w proteście przed Sejmem RP w Dniu Pracownika Służby Zdrowia – 7 kwietnia 2010 r. Komisja Krajowa odniosła się również zarzutów postawionym przez prokuraturę trzem związkowcom ze Stoczni Gdańskiej. Komisja Krajowa wezwała rządzących do zaprzestania stosowania takich metod. NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenił przyjętą przez Sejm ustawę o Instytucie Pamięci Narodowej. Członkowie Komisji Krajowej spotkali się również z Janem Pietrzakiem, który prezentował swoją nową książkę, pt. "Jak obaliłem komunę".

30 marca - odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na podstawie uchwały KK nr 667/99 z dnia 14 września 1999 roku postanowiło przyjąć zmiany w Statucie Fundacji Gospodarczej w Gdyni. Prezydium wydało opinię ws. opinii o projekcie ustawy MG o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (1.5.26.02.10)

13 kwietnia - odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium wydało opinie:

- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie standardów i warunków prowadzenia usług rynku pracy.

14 kwietnia - Janusz Śniadek w imieniu „Solidarność” złożył hołd ofiarom katastrofy. Przedstawiciele NSZZ „Solidarność” czuwali przy Parze Prezydenckiej. Cały czas Prezydentowi i Jego Małżonce towarzyszy sztandar Związku i warta honorowa. Prezydium Komisji Krajowej zwróciło się do struktur Związku o zamówienie w dniu pogrzebu o jednej godzinie Mszy Świętej w intencji ofiar katastrofy. Na ręce przewodniczącego KK Janusza Śniadka wpływały kondolencje od przyjaciół ze związków zawodowych z całego świata. Słowa smutku i solidarności nadeszły od związkowców z Ukrainy, Chorwacji, Rosji, Czech, Rumunii, Irlandii, Estonii, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Azerbejdżanu, Litwy, Słowenii, Hiszpanii, Portugalii, Francji, Białorusi, Turcji, Niemiec, Gruzji, Norwegii, Danii, Grecji, Macedonii, Holandii, Mołdawii, Łotwy, Wielkiej Brytanii oraz z central związkowych z Brukseli.

23 kwietnia - Janusz Śniadek, przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zwrócił się do Marszałka Sejmu Bronisława Komorowskiego o niepodpisywanie i skierowanie do Trybunału Konstytucyjnego nowelizacji ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej. Przewodniczący „Solidarność” zwraca uwagę, iż „uszanowanie w tej sprawie woli tragicznie zmarłego Pana Prezydenta Lecha Kaczyńskiego byłoby bardzo ważnym i dobrze przyjętym społecznie gestem ze strony Pana Marszałka”. „Wobec poważnych kontrowersji wyrażanych przez róż-

ne środowiska w trakcie prac nad ustawą, pozwoliłoby to uniknąć konfliktów i sporów politycznych w tej sprawie” – czytamy w piśmie przesłanym do Marszałka Sejmu.

28 kwietnia - odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium wydało opinie:

- ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS zmieniającego rozporządzenie w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy
- ws. opinii o projekcie MPiPS o ratyfikacji Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy
- pracy na morzu
- ws. opinii o projekcie założeń projektu ustawy MPiPS o zmianie ustawy o ochronie rozszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy oraz innych ustaw

29 kwietnia - odbyło się posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Komisja Krajowa przyjęła stanowiska:

- Stanowisko ws. wyborów prezydenckich
- Stanowisko ws. zwolnienia z pracy Zastępcy Przewodniczącego KM WZPOW Kwidzyn
- Stanowisko ws. obrony Oddziałów Terenowych TVP S.A.
- Stanowisko ws. nowelizacji ustawy o IPN

Spotkania, negocjacje, spory, rozmowy z rządem

5 marca - Janusz Śniadek zwrócił się do premiera Donalda Tuska o interwencję w sprawie wydania rozporządzenia do obowiązującej ustawy o finansach publicznych. Nowa ustawa o finansach publicznych weszła w życie 1 stycznia 2010 r. Na jej podstawie likwidowane są gospodarstwa pomocnicze zarówno państwowych, jak i samorządowych jednostek budżetowych. Zadania wykonywane przez gospodarstwa nie zostaną jednak zlikwidowane. Miały je przejąć jednostki macierzyste, czyli jednostki, przy których utworzono gospodarstwa, lub nowe jednostki powołane przez samorządy do wykonywania tych samych zadań, które wykonywało gospodarstwo. Niestety chociaż ustawa obowiązuje od 1 stycznia, dotychczas Rada Ministrów nie wydała rozporządzenia, na podstawie którego nowe jednostki mogłyby być tworzone. Dotyczy to kilkunastu tysięcy pracowników, którzy mogą stracić pracę.

Protesty, manifestacje, spory, akcje strajkowe, porozumienia w zakładach pracy

3 marca - organizacje związkowe działające w Grupie Kapitałowej Energa, w tym NSZZ „Solidarność”, przeprowadziły dwugodzinną akcję protestacyjną m.in. przeciwko łamaniu praw pracowniczych. Przez ponad dwie godziny zamknięte były biura obsługi klienta w Grupie Energa. Strajk ostrzegawczy, podobnie jak takie same akcje w ubiegłych latach, to wynik toczącego się sporu zbiorowego między związkami zawodowymi a zarządami niektórych spółek z Grupy Energa.

9 marca - „Solidarność” z fabryki Huhtamaki w Siemianowicach Śląskich wynegocjowała podwyżki dla pracowników obu spółek działających na terenie zakładu. Uzgodniono, że pracownicy, których pensja nie przekracza 3,5 tys. zł brutto otrzymają 145 zł brutto podwyżki, a pracownicy, którzy zarabiają powyżej 3,5 tys. brutto, uzyskają 2,5 procentowy wzrost wynagrodzeń, ale nie mniej niż 100 zł brutto – informuje Adam Flakus, przewodniczący MOZ NSZZ „Solidarność” w Huhtamaki Polska. Te podwyżki obowiązują od 1 stycznia, czyli pracownicy otrzymają stosowne wyrównanie. Związkowcy uzgodnili też z pracodawcą, że w II połowie 2010 roku rozpoczną się negocjacje na temat zasad kształtowania płac w 2011 roku.

10 marca - związkowcy z „Solidarności” zorganizowała pikietę protestacyjną pracowników spółki Proseat w Bielsku-Białej. Domagają się podwyżek płac dla całej, 600-osobowej załogi.

Na początku marca „Solidarność” rozpoczęła akcję protestacyjną. Na bramach zakładu zawisły związkowe flagi i transparenty. W środę, 10 marca, zorganizowana została pierwsza pikietą pod zakładem. Uczestniczyło w niej blisko 200 osób. Akcją związkowców spółki Proseat wsparli również członkowie „Solidarności” z innych zakładów, w tym ze spółki Fiat Auto Poland.

12 marca - zostało podpisane porozumienie pomiędzy organizacją zakładową pracowników ochrony a Solid Security. To porozumienie to dowód na to, że zorganizowani w związek zawodowy pracownicy mogą poprawiać warunki pracy. Lepsze warunki pracy to więcej bezpieczeństwa w biurach, sklepach, centrach handlowych czy bankach. Pracodawca - Solid Security zgodził się na przeznaczenie środków finansowych na pomoc socjalną dla pracowników będących w trudnej sytuacji. Ponadto pracownicy podejmujący pracę w SOLID będą miały możliwość spotkania z przedstawicielem związku zawodowego. SOLID zapewni Związkowi możliwość spotkania z nowymi pracownikami podczas organizowanych dla nich szkoleń. Solid Security zobowiązał się również do rzetelnego odprowadzania składek związkowych.

22 marca - po wielogodzinnych negocjacjach „Solidarność” z Nexteer Automotive Poland w Tychach podpisała porozumienie z pracodawcą. Strajk generalny w spółce nie odbędzie się. Zgodnie z zawartą umową płace zasadnicze wszystkich pracowników wzrosną o 210 zł brutto. Do 210 zł brutto podniesiony będzie też stały dodatek, wypłacany wszystkim pracownikom. W porozumieniu zawarto zapisy bardzo istotne dla nowych pracowników Nexteer Automotive Poland. Ustalono, że płaca minimalna takich pracowników po 6 miesiącach wynosić będzie minimum 11 zł brutto/godzinę. Po 15 miesiącach - 12 zł brutto/godzinę. Ważnym zapisem jest też uzgodnienie, zgodnie z którym maksymalny okres zatrudniania na umowy na czas określony wynosić będzie 4 lata. Do tej pory zdarzało się, że pracownik zatrudniony był na takich mniej korzystnych warunkach nawet przez 6 lat.

30 marca - w Warszawie przed siedzibą Spółki Przewozy Regionalne sp. z o.o. Sekcja Zawodowa Przewozów Pasażerskich NSZZ „Solidarność” zorganizowała pikietę protestacyjną w obronie miejsc pracy. Protestujący pracownicy PKP domagali się podwyżek i jasnych informacji o planowanych zwolnieniach. Mieli ze sobą transparenty, na których były m.in. napisy "Miał być cud, a jest głód". Kolejarze protestowali przeciwko złym działaniom Zarządu Spółki, które wpływają na szkodę Spółki i jej pracowników.

7 kwietnia – około 2 tysiące związkowców zaprotestowało pod Sejmem przeciwko odbieraniu praw pracownikom służby zdrowia, coraz dłuższym kolejkom do lekarzy i droższym lekom. Przyszliśmy pod sejm powiedzieć stop rozwarstwieniu i nierówności, stop komercjalizacji służby zdrowia. Nasze zdrowie to nie towar – powiedział podczas protestu służby zdrowia Janusz Śniadek, przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „S”. - Przyszliśmy pod sejm upomnieć się o realizację obietnic składanych przez minister Ewę Kopacz i premiera Donalda Tuska, którzy zapewniali, że pacjenci nie będą czekali miesiącami w kolejkach i to prawda bo teraz czekają latami. Przyszliśmy także upomnieć się o zaplanowane i deklarowane podwyżki dla służby zdrowia – mówiła Maria Ochman, przewodnicząca Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „S”. Przedstawiciele „Solidarności” zanieśli petycję z postulatami do Marszałka Sejmu Bronisława Komorowskiego.

8 kwietnia - sukcesem zakończyły się negocjacje przedstawicieli kolejarskich związków zawodowych z zarządem spółki PKP Polskie Linie Kolejowe. Pracownicy PKP PLK otrzymają średnio 150 złotych brutto podwyżki pensji zasadniczej od 1 kwietnia. To oznacza, że w sumie pensje razem z pochodnymi wzrosną średnio o ok. 250 brutto. Porozumienie o podwyżkach kończy spór zbiorowy pomiędzy związkowcami a zarządem spółki. Kolejarze odwołali wszystkie planowane blokady torów na dworcach kolejowych w tym m.in. planowaną na dziś blokadę dworca w Gliwicach. Zanim doszło do porozumienia związkowcy przeprowadzili w ostatnich tygodniach 6 dwugodzinnych blokad torów w Białymstoku, w Wrocławiu, w Kolużkach, w Gdańsku, Lublinie i we Włoszczowej. Spółka PKP PLK zatrudnia w całej Polsce około 40 tysięcy pracowników.

14 kwietnia - kilka tysięcy górników manifestowało podczas Europejskiego Kongresu Gospodarczego w Katowicach. Decyzję o wspólnej akcji podjął sztab protestacyjny 11 górniczych central związkowych. W trakcie manifestacji związkowcy przekazali petycję ze swoimi postulatami. Najważniejsze z nich to wstrzymanie lub spowolnienie tempa wprowadzania pakietu klimatycznego na terenie nowych państw Unii Europejskiej oraz przedłużenie obowiązywania dyrektywy 1407/2002, która daje możliwość branży węglowej korzystania z pomocy publicznej. Przedstawicielom rządu chcą też przekazać swój sprzeciw wobec planów likwidacji kopalni Staszic–Murcki, Halemba–Wirek i Rydułtowy–Anna. Zarówno klimatyczne decyzje unijne, jak i decyzje o likwidacji kopalń mogą bardzo znacząco ograniczyć liczbę miejsc pracy na Śląsku. Razem z górnikami protestowali energetycy oraz członkowie stowarzyszeń zrzeszających lokatorów mieszkań zakładowych sprzedanych prywatnym właścicielom razem z mieszkańcami. Oni też przekazali swoją petycję przedstawicielom rządu.

20 kwietnia - Kazimierz Staszewski, szef komisji zakładowej NSZZ „Solidarność” w ZTE w Radomiu wygrał sprawę w sądzie ze swoim byłym pracodawcą. Sąd nakazał przywrócenie go do pracy i wypłatę odszkodowania. Zgodnie z wyrokiem z 20 kwietnia, br. Kazimierz Staszewski napisał pismo do zarządu spółki, że zgłasza gotowość do podjęcia pracy. Teraz czeka na odpowiedź. 27 kwietnia 2010 r. przed sądem pracy zapadł także wyrok, w sprawie dyskryminacji i nierównego traktowania. – Postawiłem kilka zarzutów, m.in., że nie dostawałem podwyżek i byłem słownie poniżany. Sąd przyznał mi 5 tys. złotych odszkodowania. To jest wyrok pierwszej instancji, ale z natychmiastowym wykonawstwem - powiedział Staszewski. Przypomnijmy, że 2 października 2009 r. w Radomiu odbyła się ogólnopolska manifestacja „Solidarności” w obronie praw pracowniczych i związkowych. Bezpośrednią przyczyną protestu było bezprawne wypowiedzenie umowy o pracę Kazimierza Staszewskiego.

Uroczystości, konferencje, seminaria, inicjatywy organizowane przez NSZZ „Solidarność”

17 marca - Janusz Śniadek, przewodniczący NSZZ "Solidarność" oraz Janusz Kurtyka, szef IPN spotkali się z dziennikarzami, aby przedstawić wspólne przedsięwzięcia związane z rocznicą Związku. Janusz Śniadek podkreślił, że Związek do swoich urodzin przygotowuje się już od kilku miesięcy. Program najważniejszych uroczystości jest już gotowy. Przewodniczący przypomniał również, że główne przesłania 30. rocznicy to: jest jedna "Solidarność", "Solidarność" jest związkiem zawodowym i jest ciągle potrzebna pracownikom. Przewodniczący, pytany o udział Lecha Wałęsy w uroczystościach przypomniał, że kilkakrotnie w publicznych wystąpieniach podkreślał, że Polska i Polacy zasługują na godne obchody. W 30. rocznicę powstania NSZZ „Solidarność” Instytut Pamięci Narodowej wyda siedmiotomową syntezę dziejów Związku, przedstawiającą jego historię z perspektywy centralnej i regionalnej. Ukazą się także pierwsze trzy tomy „Encyklopedii Solidarności”, w których znajdzie się ok. 3000 biogramów, ponad 1000 haseł i obszerne kalendarium. Pozostałe dwa tomy zostaną opublikowane w 30. rocznicę wprowadzenia stanu wojennego. W największych miastach Polski z okazji 30. rocznicy "S" odbędą się również różnego rodzaju działania edukacyjne współorganizowane z regionalnymi strukturami Związku.

25 marca - Fundusz Gospodarczy Sp. z o.o. w imieniu Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w Warszawie zorganizował międzynarodową konferencję pod tytułem „Rola i formy dialogu społecznego w sytuacji globalnego kryzysu gospodarczego oraz wymiana dobrych praktyk”. Konferencja organizowana była w ramach projektu VS/2009/0158 pt. „Rozwój dialogu autonomicznego – europejska wymiana dobrych praktyk w kształtowaniu postaw etycznych pracodawców i pracowników w obliczu kryzysu gospodarczego” współfinansowanego przez Komisję Europejską.

2 kwietnia – minęło pięć lat od śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II. "Solidarność" pamięta, bo przecież to on wytyczał naszą krętą ścieżkę do wolności. Pokazywał jak żyć godnie w czasach pogardy. Modlił się za prześladowanych w noc stanu wojennego. Mówił do nas i za nas. Uczył i napominał. "Władza przechodzi z rąk do rąk, a robotnicy, rolnicy, nauczyciele, służba zdrowia i wszyscy inni pracownicy, bez względu na to, kto sprawuje władzę w kraju,

oczekują pomocy w obronie ich słuszych praw. Tu nie może zabraknąć Solidarności" - przypomniał nam w roku 2003. Potem byliśmy z Nim, kiedy odchodził. Jan Paweł II. Nasz Ojciec Święty.

15 kwietnia - w Warszawie odbyła się międzynarodowa konferencja „Szanse i bariery wdrażania Europejskich Działań Ramowych w zakresie równouprawnienia płci w 4 krajach oraz wymiana dobrych praktyk”. Uczestniczyło w niej ok. 60 osób. Konferencję otworzył członek Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Alfred Bujara, a zebrani minutą ciszy uczcili pamięć zmarłych tragicznie Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego i jego Małżonki oraz wszystkich ofiar katastrofy. Impulsem do powstania projektu był raport Międzynarodowej Organizacji Pracy z 2009 roku pt. „Globalne trendy zatrudnienia kobiet”, z którego wynika, że bezrobocie kryzysowe stanie się znacznie bardziej dokuczliwe właśnie dla kobiet. Ponadto wskazywało się, na rosnące zjawisko pracy dorywczej podejmowanej przez kobiety. Celem projektu, było, więc rozpowszechnienie narzędzi wzmacniających pozycję kobiety na rynku pracy.

16 kwietnia - odbyło się IX Walne Zebranie Delegatów Regionu Zielonogórskiego NSZZ "Solidarność". Maciej Jankowski został ponownie wybrany na przewodniczącego Zarządu Regionu. Wybrano także 22 członków Zarządu Regionu, 5 członków Regionalnej Komisji Rewizyjnej i 3 delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów.

22-24 kwietnia - w Krakowie odbyło się międzynarodowe szkolenie „Dyskryminacja w miejscu pracy”. Szkolenie było częścią projektu Międzynarodowej Konfederacji Związków Zawodowych i Międzynarodowej Organizacji Pracy - „Dyskryminacja kobiet w miejscu pracy w Europie Centralnej i Wschodniej”, który rozpoczął się w 2008 roku. Projekt ma następujące cele:

- integracja polityki równościowej w miejscu pracy poprzez negocjacje,
- szkolenie kobiet i mężczyzn na temat równości płci i integracji polityki równościowej w negocjacjach zbiorowych,
- rozwijanie edukacyjnego materiału o niedyskryminacji w miejscu pracy i szkolenie trenerów z podstaw tego.

25 kwietnia - kilka tysięcy związkowców przybyło z XII Ogólnopolską Pielgrzymką NSZZ "Solidarność" do sanktuarium maryjnego w Licheniu. Pielgrzymka odbywała się pod hasłem „Maryja wzorem solidarności w miłości”. W pielgrzymce uczestniczyli przedstawiciele NSZZ „Solidarność” z całego kraju na czele z przewodniczącym Januszem Śniadkiem. Wśród pielgrzymów byli także górnicy, hutnicy, nauczyciele, stoczniowcy, przedstawiciele służby zdrowia oraz delegacje regionalnych zarządów "Solidarności". Asystowało im ponad 140 pocztów sztandarowych z zakładów pracy z całego kraju. W bazylice licheńskiej Mszy św. przewodniczył arcybiskup-senior Tadeusz Gołowski. Wraz z nim Mszę odprawiali kustosz sanktuarium w Licheniu ks. Wiktor Gumienny, a także ks. kustosz senior Eugeniusz Makulski.

28 kwietnia - był obchodzony Światowy Dzień Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Pracy / Międzynarodowy Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych. Organizowanie obchodów tego Dnia stanowi impuls do organizowania kolejnej międzynarodowej kampanii mającej na celu rozpowszechnianie zasad bezpiecznej, zdrowej i godnej pracy we wszystkich krajach. Głównym celem dorocznych kampanii jest podnoszenie społecznej świadomości na temat metod zapewnienia bezpieczeństwa i dobrego zdrowia w pracy, a także uczczenie osób, które zginęły w pracy, uległy wypadkom przy pracy lub chorobom zawodowym.

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 10 MARCA 2010

Decyzja Prezydium KK nr 53/10

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie wniosków o wypłatę zaliczki z FGŚP

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, opiniując projekt rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wniosków o wypłatę zaliczki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych nie wyraża zgody na nałożenie, na pracownika składającego wniosek o wypłatę zaliczek na poczet świadczeń z FGŚP, obowiązku dotyczącego załączenia kopii z KRS lub wypisu z ewidencji działalności gospodarczej pracodawcy oraz druku ZUS ZUA (§ 3 ust. 1 pkt 2 i 4 projektu rozporządzenia).

Zdaniem Prezydium KK obowiązek ten winien dotyczyć wyłącznie pracodawcy, a przy wniosku pracownika Kierownik Biura Terenowego FGŚP powinien żądać wyżej wymienionych dokumentów wyłącznie od pracodawcy.

Decyzja Prezydium KK nr 54/10

ws. opinii o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 2109 z dnia 18 czerwca 2009 r.).

Przedmiotowy projekt przewiduje zmiany trzech ustaw: ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 79, poz. 854 ze zm.), ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 1991 r., Nr 55, poz. 235 ze zm.) oraz ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. z 1991 r. Nr. 55, poz. 236 ze zm.). Zgodnie z treścią uzasadnienia, projekt stanowi realizację wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 maja 2008 r. sygn. akt P 50/07 (Dz. U. Nr 90, poz. 562), jednakże należy zwrócić uwagę, iż zaproponowane w nim zmiany wykraczają poza orzeczenie Trybunału. Nowelizacją objęta została nie tylko ustawa o związkach zawodowych, której dotyczyło orzeczenie TK, ale również przepisy ustawy o organizacjach pracodawców i ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych. Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność z Konstytucją tylko art. 35 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych. Zakwestionowany przepis określał sankcję za naruszenia zakazów i nakazów, ale jednocześnie nie spełniał konstytucyjnego wymogu określoności regulacji prawnych.

Pomimo takiego rozszerzenia zakresu projektowanej nowelizacji, nie wnosimy uwag do zmian zaproponowanych w ustawie o organizacjach pracodawców i ustawie o rozwiązywaniu sporów zbiorowych.

Zasadnicze wątpliwości wzbudza natomiast projektowana treść art. 35 ust. 21 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych. W propozycji przepisu czytamy, że „Karze, o której mowa w ust. 1, podlega ten, kto w związku z pełnioną funkcją związkową dyskryminuje pracownika z powodu przynależności do innego związku zawodowego lub pozostawania poza związkiem”. Wydaje się, że przepis nie jest wystarczająco konkretny pod względem treści. W

związku z wyrokiem Trybunału, celem ustawodawcy powinno być dookreślenie czynu zabronionego. Tymczasem, projektodawca w sposób jednoznaczny wskazał jedynie sprawcę czynu zabronionego (działacz związkowy pełniący określoną funkcję w organizacji) i rodzaj sankcji grożącej za popełnienie tego czynu (grzywna albo kara ograniczenia wolności zgodnie z obecną treścią art. 35 ust. 1 ustawy o zw. zaw.). Czyn zabroniony sprawcy polegający na dyskryminowaniu pracownika z powodu przynależności do innego związku zawodowego lub pozostawania poza związkiem, nie jest wystarczająco sprecyzowany i w przyszłości może ponownie wzbudzić wątpliwości natury konstytucyjnej. W uzasadnieniu projektu w pkt 3.1. czytamy, że „pozostawanie poza związkiem nie może wiązać się z negatywnymi konsekwencjami dla pracownika”. Pomimo oczywistości zasady wolności związkowej, takie uzasadnienie projektowanej zmiany (art. 35 ust. 21 pkt 1), może budzić uzasadnione wątpliwości. Nie można wykluczyć sytuacji, że pracownik niezrzeszony, który ma prawo do obrony swoich praw na zasadach dotyczących pracowników będących członkami związku, jeżeli wybrana przez niego zakładowa organizacja związkowa wyrazi zgodę na obronę jego praw pracowniczych (art. 7 ust. 2 i art. 30 ust. 2 ustawy o zw. zaw.), oskarży o dyskryminację działaczy związkowych pełniących funkcje członków zarządu zakładowej organizacji związkowej odmawiających mu tej obrony. Pomimo tego, że wyrażenie zgody na reprezentowanie pracownika niezrzeszonego przez organizację związkową jest dobrowolne, pozostawanie poza związkiem i brak obrony związkowej w pewnych okolicznościach (np. zamiar rozwiązania z pracownikiem stosunku pracy) może przecież wiązać się z negatywnymi konsekwencjami dla takiego pracownika. Co prawda, jako przykład czynu zabronionego projektodawca podaje sytuację, gdy związki zawodowe dążą do zagwarantowania określonych przywilejów swoim członkom, jednak chęć penalizacji takich właśnie czynów powinna wynikać z treści przepisu w sposób nie budzący wątpliwości.

Wobec powyższego nie kwestionując konieczności tworzenia regulacji prawno-karnych, które będą spełniały standardy konstytucyjne, należy wykreślić projektowaną treść art. 35 ust. 21 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych. Wydaje się, że zaproponowana treść przepisu pozostaje w sprzeczności z treścią art. 7 ust. 2 i art. 30 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych, a ponadto przepis nie jest wystarczająco konkretny i z tego powodu może powodować wątpliwości natury konstytucyjnej.

Decyzja Prezydium KK nr 55/10

ws. opinii o projekcie Założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o służbie cywilnej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” popiera i rekomenduje opinię Rady Sekcji Krajowej Pracowników Skarbowych NSZZ „Solidarność” o projekcie Założeń projektu ustawy z dnia 29.01.2010 r. o zmianie ustawy o służbie cywilnej (w załączeniu).

**RADA SEKCJI KRAJOWEJ
PRACOWNIKÓW SKARBOWYCH
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
W WARSZAWIE**

ADRES DO KORESPONDENCJI: 26-600 RADOM ul. Struga 60 lok.407

TEL: 0-prefix-48-344-89-80 do 83 w. 112, 0603-533-180

FAX: 0-prefix-48-36-236-24

E-MAIL: inspektor@hot.pl

WWW: <http://www.skarbowcy.pl>

SK/21/2010

Radom, 2010-03-01

**Prezydium
Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność”**

Poniżej przedstawiamy opinię Rady Sekcji Krajowej Pracowników Skarbowych do projektu zmian ustawy o służbie cywilnej.

RSK przedłożone do zaopiniowania założenia do projektu ustawy o zmianie ustawy o służbie cywilnej ocenia negatywnie.

1. Uwagi o charakterze ustrojowym

Po analizie przedłożonego projektu zasadnicze uwagi dotyczą niejasnego podziału kompetencji pomiędzy Prezesem Rady Ministrów i Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów a Szefem Służby Cywilnej, charakteru Rady Służby Publicznej, a nadto pozycji i roli Szefa Służby Cywilnej jako organu właściwego w sprawach służby cywilnej, czy też wzmocnienia pozycji i roli dyrektora generalnego urzędu, na wybór którego duży wpływ ma mieć Szef Służby Cywilnej..

Ponadto aktualna treść ustawy dopuszcza zbyt dużo wyjątków od zasady otwartego i konkurencyjnego naboru na wyższe stanowiska w służbie cywilnej, ponieważ wyższe stanowisko można objąć nie uczestnicząc w konkurencyjnym naborze, w drodze oddelegowania, tzw. awansu wewnętrznego, czy też przeniesienia służbowego. Projektowana zmiana przepisów dotyczących przeniesień członków służby cywilnej tylko częściowo ogranicza niepożądaną wyjątki, co w praktyce może oznaczać oddanie w ręce osób zarządzających służbą cywilną praktycznie nieograniczonych uprawnień w obsadzaniu kluczowych stanowisk w administracji publicznej. Przedstawiony projekt wydaje się być mniej korzystny aniżeli poprzednio obowiązująca ustawa o służbie cywilnej.

Reasumując, projektowane założenia naszym zdaniem mają na celu ukryte wprowadzenie urzędu szefa służby cywilnej z szerokimi kompetencjami, w szczególności dot. wyższych stanowisk, co w konsekwencji doprowadzi do likwidacji apolityczności służby cywilnej. Jako nosiciele idei, która doprowadziła do przywrócenia demokracji w Rzeczpospolitej, traktu-

jemy takie rozwiązanie jako ukryty powrót do totalitaryzmu, na co nigdy się nie zgodzimy i z całą mocą będziemy zwalczać.

2. Uwagi dotyczące sytuacji pracowników.

Przedstawione propozycje rozwiązań zdają się nie korespondować z dynamicznie zmieniającymi się realiami rynku pracy i gwałtownie malejącą liczbą kandydatów odpowiadających na publikowane ogłoszenia o wolnych miejscach pracy w służbie cywilnej.

W projekcie zabrakło nie tylko nowoczesnych rozwiązań w zakresie pozapłacowych korzyści, jakie wynikać by mogły dla pracowników z faktu związania swojej kariery zawodowej ze służbą cywilną (do których należą chociażby pracownicze programy emerytalne, socjalne itp., system motywacyjny ściśle powiązany z osiągnięciami i wynikami pracy, system nagradzania), ale także funkcjonujące w przeszłości prawo do urlopu dla poratowania zdrowia, czy możliwość nabywania - wraz ze wzrastającym stażem pracy - zwiększonego wymiaru urlopu wypoczynkowego. Zaniechania powyższe budzą tym większy sprzeciw w kontekście korzystania chociażby z wymienionych przywilejów urlopowych przez inne grupy zawodowe (sędziów, prokuratorów, kuratorów sądowych, żołnierzy i policjantów).

Stawiając członkom korpusu służby cywilnej wysokie wymagania, nie stwarza się warunków do systematycznego wzrostu statusu materialnego. W ograniczonym zakresie jest to możliwe tylko wobec urzędników służby cywilnej poprzez zwiększanie dodatku służby cywilnej, jednakże bez zmiany wynagrodzenia zasadniczego. Ponadto likwidacja obowiązku planowania zwiększania środków wraz ze wzrostem kolejnych stopni powoduje, że te podwyżki odbywać się będą kosztem pozostałych pracowników służby cywilnej.

Właśnie poziom zarobków jest powodem coraz większych problemów w pozyskaniu wysoko kwalifikowanych kadr oraz odpływem doświadczonych pracowników do innych sektorów.

W nawiązaniu do powyższych stwierdzeń brak wprowadzenia ponadzakładowych układów zbiorowych pracy lub zastąpienie takowych zapisami w nowelizacji na osoby zatrudnione w administracji publicznej jest tylko potwierdzeniem braku koncepcji w polityce kadrowej.

Największy sprzeciw strony związkowej budzi fakt nierównego traktowania osób wykonujących generalnie podobne zadania. Chodzi tu o rażącą dysproporcję w prawach urzędnika i pracownika korpusu służby cywilnej. Coraz częściej się zdarza, że pracownik z długoletnim stażem pracy, posiadający i wiedzę i doświadczenie zawodowe musi być gorzej traktowany niż urzędnik nawet z nikłymi osiągnięciami w tym zakresie.

Kolejną bolączką wynikającą z dotychczasowych unormowań ustawy jest brak prawa do odrębnego wynagrodzenia z tytułu wykonywania pracy poza normalnymi godzinami pracy dla członków korpusu służby cywilnej. Oznacza to, że jedynym ekwiwalentem pracy „w godzinach nadliczbowych” członka korpusu służby cywilnej jest czas wolny. Trudno zrozumieć, czym kierował się projektodawca pozbawiając członków korpusu służby cywilnej prawa do wynagrodzenia przyznając im jedynie czas wolny, a więc upośledzając ich również w tym względzie w stosunku do innych grup pracowniczych.

Koronnym dowodem na lekceważenie problematyki pracowniczej chociażby pod względem ilości etatów jest brak wzrostu liczby etatów w komórkach kadrowych. Przedkładana nowelizacja uwzględnia m.in. objęcie wszystkich członków korpusu służby cywilnej systemem ocen okresowych (w odniesieniu do pracowników służby cywilnej – pierwsze trzy oceny okresowe w cyklu co 12 miesięcy) a także wprowadzenie obowiązkowej służby przygotowawczej i obowiązku dokonywania pierwszej oceny - w przypadku osób podejmujących po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej. Wstępnie można oszacować, że prawidłowe i terminowe prowadzenie tych spraw będzie wymagało dodatkowego zatrudnienia w komórkach właściwych do spraw kadr – szczególnie w tych urzędach, w których rotacja kadr jest bardzo duża.

Jednak z treści Oceny Skutków Regulacji w zakresie skutków dla budżetu państwa nie wynika, iż takie środki na dodatkowe zatrudnienie będą zapewnione, co jak zwykle odbije się na zwiększeniu obciążeń osób już zatrudnionych.

W odniesieniu do służb skarbowych budzi wątpliwości brak utworzenia stanowisk dyrektora generalnego urzędu w izbach i urzędach skarbowych. Trudno zrozumieć, dlaczego stanowiska naczelników urzędów skarbowych i dyrektorów izb skarbowych nie należą do wyższych stanowisk w służbie cywilnej, skoro ustawa o izbach i urzędach skarbowych nakłada obowiązek przeprowadzania konkursów na te stanowiska, podobnie jak ustawa o służbie cywilnej nakłada taki obowiązek w przypadku wyższych stanowisk w służbie cywilnej. Świadczy to o braku jakiegokolwiek zainteresowania grupą zawodową, która stanowi ponad 40% stanu służby cywilnej.

Brak prawa do strajku w sposób naturalny ogranicza skuteczność rozwiązywania sporów zbiorowych, co w powiązaniu z brakiem możliwości uczestniczenia przedstawiciela związków zawodowych w postępowaniu dyscyplinarnym skłania do wysnucia jednego wniosku: maksymalne osłabienie roli strony związkowej, a co za tym idzie faktyczne wyeliminowanie czynnika społecznego z dialogu społecznego.

Jest to kolejny przykład na usiłowanie reaktywacji systemu totalitarnego w administracji publicznej. Ponadto może zastanawiać jeszcze jedno pytanie: jaki jest cel utrzymywania pracowników administracji publicznej na najniższych szczeblach hierarchii zawodowej?

3. Uwagi dotyczące konstrukcji samej nowelizacji.

Jako osoby na codzień pracujące w oparciu o przepisy prawa jesteśmy szczególnie wyczuleni na jego jakość. Niestety, również pod tym względem przedłożony projekt nie spełnia naszych oczekiwań. Przede wszystkim przedstawiony projekt nie daje żadnych gwarancji utworzenia szeroko zapowiadanego spójnego systemu zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej. Wątpliwości budzi już samo założenie podziału sposobu przeprowadzenia reformy istniejącego systemu na dwa etapy, tym bardziej że większość proponowanych zmian dotyczy jednego aktu prawnego. Nie wydaje się słuszne prowadzenie prac legislacyjnych nad danym projektem, z jednoczesnym założeniem jego rychłych zmian. Taki tryb procedowania nie służy tworzeniu dobrego, a nade wszystko skutecznego prawa. Co najmniej dwuetapowość doprowadzi do kolejnych nowelizacji co będzie prowadzić do coraz większego naruszania spójności systemu. Przeniesie to ustawę o służbie cywilnej w stan permanentnej nowelizacji, a co za tym idzie faktycznej całkowitej destabilizacji służby cywilnej. Czyżby zamierzeniem było zniechęcenie wszystkich do idei apolitycznej służby cywilnej? Byłoby to kolejne potwierdzenie zamiaru wprowadzenia ukradkiem totalitarnych rozwiązań w administracji publicznej. Ponadto ustawa o służbie cywilnej jest powiązana z wieloma innymi ustawami i często w nie wręcz ingeruje, a kolejne nowelizacje będą coraz bardziej godzić w przejrzystość i czytelność przepisów, co doprowadzi w konsekwencji do poważnych trudności interpretacyjnych.

Biorąc pod uwagę obszerny zakres, ilość i cel zmian zaproponowanych w ww. projekcie, w tym wprowadzenie nowego brzmienia znacznej części przepisów, czy też dodania szeregu nowych przepisów o służbie cywilnej, wskazane byłoby opracowanie projektu nowej ustawy. Natomiast bieżące problemy, chociażby kwestię nadgodzin, do czasu wprowadzenia nowej ustawy, można rozwiązać za pomocą odpowiednich rozporządzeń.

Mamy pełną świadomość konieczności określenia na nowo fundamentów prawnych funkcjonowania służby cywilnej w Polsce i taką ideę należy ocenić jako ze wszech miar pożą-

daną i uzasadnioną. Również nie budzi sporu fakt że wymaga niezbędnych zmian w zakresie tak instytucji jak i rozwiązań prawnych dotychczasowa ustawa.

Natomiast przedstawione uwagi jednoznacznie wskazują na istnienie w projekcie wielu niedoskonałości, które powodują, że dalsze prace w tym kierunku tracą jakikolwiek sens, co skłania do powtórzenia jeszcze raz wniosku o przystąpienie do pracy nad całkiem nową ustawą uwzględniającą postulaty wszystkich zainteresowanych stron.

Reasumując, opiniowane założenia do projektu ustawy zmieniającej ustawę o służbie cywilnej nie powinny być w obecnym kształcie przyjęte.

z up
Rady Sekcji Krajowej

TOMASZ LUDWIŃSKI

Decyzja Prezydium KK nr 56/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Oddziału NSZZ „Solidarność” w Kętrzynie przy akceptacji Zarządu Regionu Warmińsko – Mazurskiego wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na pomniku w obrębie ratusza w Kętrzynie.

Decyzja Prezydium KK nr 57/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” oraz logo XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” oraz logo XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” na materiałach drukowanych i multimedialnych wydawanych z okazji obchodów XXX-lecia powstania NSZZ „Solidarność” przez Miasto Gdańsk.

Decyzja Prezydium KK nr 58/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na plakatach reklamujących panel dyskusyjny (w czerwcu 2010 r.) z udziałem opozycjonistów z krajów byłego Bloku Wschodniego, na temat roli „Solidarności” w procesie demontażu reżimów komunistycznych w Europie Środkowej i jej znaczenia dla integracji krajów regionu z Unią Europejską oraz imprezę muzyczną prze-

znaczoną dla młodzieży, organizowanych przez Europejską Komisję - Przedstawicielstwo w Polsce.

Decyzja Prezydium KK nr 59/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na tablicy pamiątkowej poświęconej XXV rocznicy męczeństwa ks. Jerzego Popiełuszki przygotowanej przez parafię pod wezwaniem Podwyższenia Krzyża Świętego w Rościszewicach.

POSIEDZENIE Z DN. 22 MARCA 2010

Decyzja Prezydium KK nr 60/10

ws. projektu dofinansowanego przez Komisję Europejską o tytule roboczym „Europejska mobilność pracowników a przestrzeganie ich praw w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” powierza spółce Fundusz Gospodarczy Sp. z o.o. przygotowanie dla Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” projektu zatytułowanego roboczo: „Europejska mobilność pracowników a przestrzeganie ich praw w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości” przedkładanego Komisji Europejskiej oraz wyznacza do podpisania wniosku i umowy:

1. Jerzego Langer – Zastępcę Przewodniczącego KK
2. Józefa Mozolewskiego – Członka Prezydium KK

Decyzja Prezydium KK nr 61/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” i anulowania decyzji Prezydium KK nr 25/10

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na partnerskiej karcie płatniczej VISA wydanej przy współpracy pomiędzy Kasą Krajową, Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową im. F. Stefczyka oraz Solkartą Sp. z o.o.

Karta skierowana będzie do członków Programu Grosik, którzy przystąpią do SKOK im. F. Stefczyka. Jednocześnie Prezydium Komisji Krajowej anuluje decyzję Prezydium KK nr 25/10 z dnia 2 lutego 2010 r.

Decyzja Prezydium KK nr 62/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Rady Oddziału Powiatu Wołowskiego przy akceptacji Zarządu Regionu Dolny Śląsk wyraża zgodę na użycie nazwy i

znaku NSZZ „Solidarność” na witrażu - wotum wdzięczności za odzyskaną wolność w Kościele p.w. Chrystusa Króla w Brzegu Dolnym.

Decyzja Prezydium KK nr 63/10

**ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”
oraz logo XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” oraz logo XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” na materiałach informacyjnych i promocyjnych 4. Festiwalu Rzeźby z Piasku, którego tematem będzie Solidarność Narodów organizowanego przez Fundację Wspólnota Gdańska.

Decyzja Prezydium KK nr 64/10

ws. zgody na użycie logo XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie logo XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” na jednej z trzech monet (monety złotej, srebrnej i Nordic Gold), które upamiętniać będą Polski Sierpień 1980 emitowanych przez Narodowy Bank Polski.

Decyzja Prezydium KK nr 65/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Zarządu Regionu Płockiego wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w nazwie ronda u zbiegu ulic Grunwaldzkiej i Sienkiewicza w Płońsku.

Decyzja Prezydium KK nr 66/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie logo XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” na imprezie muzyczno-wizualnej „Życie za życiem” w Kaplicy Królewskiej w Gdańsku przygotowanej przez Gdańskie Stowarzyszenie Twórców i Animatorów Kultury.

Decyzja Prezydium KK nr 67/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w zeszyte ćwiczeń do WITAJ POLSKO, pierwszego w historii Niemiec podręcznika do polskiego jako języka obcego dla niemieckich szkół. Podręcznik ten wydany jest przez Universum Verlag Wiesbaden we współpracy z Instytutem Polskim w Darmstadt.

Decyzja Prezydium KK nr 68/10

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 69/10

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 70/10

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 71/10

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 72/10

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 73/10

ws. upoważnienia do podpisania umowy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyznacza ze swojego składu Macieja Jankowskiego – Zastępcę Przewodniczącego KK oraz Stefana Kubowicza – Skarbnika KK do podpisania umowy w sprawie organizacji XXV Krajowego Zjazdu Delegatów z Regionem NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk.

POSIEDZENIE Z DN. 30 MARCA 2010

Decyzja Prezydium KK nr 74/10

ws. zmian w Statucie Fundacji Gospodarczej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na podstawie uchwały KK nr 667/99 z dnia 14 września 1999 roku postanowiło przyjąć zmiany w Statucie Fundacji Gospodarczej w Gdyni.

Zmiany Statutu w załączeniu.

Załącznik do decyzji Prezydium KK nr 74/10

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” postanawia co następuje:

1) §10 c) ust. 4 nadać brzmienie:

4. W przypadku niezwołania Rady w terminie 21 dni od daty złożenia takiego wniosku, prawo zwołania posiedzenia przysługuje Prezesowi Zarządu Fundacji.

2) §10 ust. 5 nadać brzmienie:

5. Jeżeli Rada nie postanowi odmiennie, w posiedzeniach Rady uczestniczy Prezes Zarządu.
- 3) §10 ust. 6 nadać brzmienie:
6. O czasie, miejscu i porządku obrad posiedzenia Rady jej członkowie oraz Prezes Zarządu powinni być powiadomieni na co najmniej 7 dni przed planowanym terminem posiedzenia.
- 4) §11 e) nadać brzmienie:
- e) powołanie, odwołanie oraz zawieszenie w czynnościach Prezesa Zarządu oraz członków Zarządu,
- 5) §11 f) nadać brzmienie:
- f) powierzenie wybranemu członkowi Rady obowiązków Prezesa Zarządu na czas zawieszenia w czynnościach,
- 6) §18 ust. 2 nadać brzmienie:
2. Do kompetencji Zarządu należy w szczególności:
- a) kierowanie działalnością Fundacji i jej gospodarką finansową,
- b) kierowanie działalnością gospodarczą Fundacji,
- c) podejmowanie decyzji w sprawie tworzenia i znoszenia jednostek organizacyjnych Fundacji oraz w sprawach pracowniczych,
- d) ustanawianie pełnomocników,
- e) przedkładanie Radzie planu finansowego oraz proponowanie w nim zmian,
- f) decydowanie o nabywaniu i zbywaniu wszelkich praw majątkowych z zastrzeżeniem wyrażonym w §11 lit. i).
- 7) §27 ust. 2 nadać brzmienie:
2. Fundacja może prowadzić działalność gospodarczą w zakresie:
- 23.61.Z. Produkcja materiałów budowlanych z betonu.
- 41.10.Z.Realizacja projektów budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków.
- 41.20.Z.Roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych.
- 42.11.Z.Roboty związane z budową dróg i autostrad.
- 42.12.Z.Roboty związane z budową dróg szynowych i kolei podziemnej.
- 42.13.Z.Roboty związane z budową mostów i tuneli.
- 43.12.Z. Przygotowanie terenu pod budowę.
- 43.99.Z.Pozostałe specjalistyczne roboty budowlane, gdzie indziej niesklasyfikowane.
- 46.13.Z.Działalność agentów zajmujących się sprzedażą drewna i materiałów budowlanych.
- 46.73.Z.Sprzedaż hurtowa drewna, materiałów budowlanych i wyposażenia sanitarnego.
- 46.90.Z.Sprzedaż hurtowa niewyspecjalizowana.
- 47.61.Z.Sprzedaż detaliczna książek prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach.
- 52.21.Z.Działalność usługowa wspomagająca transport lądowy.
- 55.10.Z.Hotele i podobne obiekty zakwaterowania.

- 55.20.Z. Obiekty noclegowe turystyczne i miejsca krótkotrwałego zakwaterowania.
 - 56.10.A. Restauracje i inne stałe placówki gastronomiczne.
 - 56.10.B. Ruchome placówki gastronomiczne.
 - 56.21.Z. Przygotowanie i dostarczanie żywności dla odbiorców zewnętrznych (katering).
 - 56.30.Z. Przygotowanie napojów.
 - 58.11.Z. Wydawanie książek.
 - 58.29.Z. Działalność wydawnicza w zakresie pozostałego oprogramowania.
 - 62.01.Z. Działalność związana z oprogramowaniem i doradztwem w zakresie informatyki oraz działalność powiązana.
 - 62.02.Z. Działalność związana z doradztwem w zakresie informatyki.
 - 63.99.Z. Pozostała działalność usługowa w zakresie informacji, gdzie indziej niesklasyfikowana.
 - 64.19.Z. Pozostałe pośrednictwo pieniężne.
 - 64.92.Z. Pozostałe formy udzielania kredytów.
 - 64.99.Z. Pozostała finansowa działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych.
 - 68.20.Z. Wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi.
 - 68.32.Z. Zarządzanie nieruchomościami wykonywane na zlecenie.
 - 70.22.Z. Pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania.
 - 71.12.Z. Działalność w zakresie inżynierii i związane z nią doradztwo techniczne.
 - 78.10.Z. Działalność związana z wyszukiwaniem miejsc pracy i pozyskiwaniem pracowników.
 - 82.30.Z. Działalność związana z organizacją targów, wystaw i kongresów.
 - 82.99.Z. Pozostała działalność wspomagająca, prowadzenie działalności gospodarczej, gdzie indziej niesklasyfikowana.
 - 85.59.B. Pozostałe pozaszkolne formy edukacji, gdzie indziej niesklasyfikowane.
 - 85.60.Z. Działalność wspomagająca edukację.
- 8) Zasady prowadzenia gospodarki finansowej i ewidencji księgowej działalności gospodarczej Fundacji Gospodarczej – skreślić .

Decyzja Prezydium KK nr 75/10

ws. opinii o projekcie ustawy MG o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (1.5.26.02.10)

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniując projekt ustawy Ministra Gospodarki o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (1.5.26.02.10) podtrzymuje swoje negatywne stanowisko wyrażone w decyzji Prezydium KK nr 7/10 co do następujących propozycji:

1. Art. 23 projektu zmieniającego ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.)

W art. 23 projektu zmieniającym ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych proponuje się złagodzenie odpowiedzialności karnej za określone naruszenia jej przepisów, przede wszystkim przez wykreślenie kar w postaci ograniczenia i pozbawienia wolności. W art. 49 ust. 1, art. 50, art. 51 ust. 1 i 2, art. 52, art. 53, art. 54 tej ustawy ustawodawca pozostawia jedynie karę grzywny dookreślając jej wysokość, ponieważ wysokość grzywny nie była do tej pory sprecyzowana. W jednym przypadku (art. 49 ust. 2) ustawodawca ogranicza karę pozbawienia wolności z 3 lat do roku.

Prezydium KK nie wyraża zgody na proponowaną nowelizację.

2. Art. 51 projektu ustawy dotyczący ustawy o rencie socjalnej (Dz. U. 2003 r, Nr 135, poz. 1268 z późn. zm)

Zaproponowane zmiany polegają na umożliwieniu dokonania wyboru co do sposobu powiadomienia organu wypłacającego rentę przez osobę pobierającą rentę socjalną, w przypadku osiągnięcia przez nią przychodu w kwocie powodującej zawieszenie prawa do tej renty. Proponuje się, aby osoba zobowiązana do powiadomienia mogła tego dokonać w formie przedstawienia zaświadczeniu albo oświadczenia określającego kwotę przychodu. Zaproponowane rozwiązanie jest niezgodne z zapowiadanymi działaniami Rządu RP, których celem ma być zniesienie zasady zawieszania renty socjalnej w przypadku osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego. Przejaw takiej woli politycznej wyraził Rząd RP w rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 627) proponując uchylenie art. 10 ustawy o rencie socjalnej. Podobne przekonanie o konieczności takiej zmiany ustawy o rencie socjalnej prezentował Pełnomocnik Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych podczas spotkań z przedstawicielami Związku.

Dlatego Prezydium KK zaproponowane zmiany w ustawie o rencie socjalnej uważa za niewystarczające i niezgodne z zapewnieniami Rządu i oczekiwaniami środowiska osób niepełnosprawnych.

3. Art. 56 projektu dotyczący zmian ustawy o rybołówstwie (Dz.U. z 2004 r. Nr 62 poz. 574 z późn. zm.)

Prezydium KK uważa, że ukaranie pozbawieniem licencji powinno nastąpić po uprawnieniu się wyroku sądowego.

Ponadto Prezydium KK pragnie zwrócić uwagę na możliwość wprowadzenia do opiniowanego projektu przepisów mających na celu zapobieżenie powstającemu często w praktyce problemowi, jakim jest wskazanie, która struktura wewnętrzna danego podmiotu występuje w charakterze pracodawcy w rozumieniu art. 3 Kodeksu pracy przykładowo, czy pracodawcą jest spółka jako całość, czy też jej oddziały. W chwili obecnej zdarza się, iż dopiero przed sądem następuje weryfikacja tego zagadnienia, co rodzi istotne utrudnienia zarówno dla pracowników, którzy nie mają pewności wobec kogo kierować pozwy, jak i organizacji związkowych. Zdaniem Prezydium Komisji Krajowej zasadne jest rozważenie wprowadzenia do ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym wymogu ujawniania w tym rejestrze informacji dotyczących wskazania, jaka jednostka występuje w roli pracodawcy (art. 38 pkt 1: I lit. d ustawy o KRS oraz art. 5 ust. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej).

Jednocześnie Prezydium KK z zadowoleniem przyjmuje fakt, że większość propozycji zmian, które zostały przez NSZZ „Solidarność” ocenione negatywnie, nie znalazły się w nowej wersji projektu ustawy.

Decyzja Prezydium KK nr 76/10

**ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”
oraz logo XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” oraz logo XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” na płycie multimedialnej pt. Czas Solidarności przygotowanej i wydanej przez oficynę wydawniczą Verbi Causa i Axon Art Wiedza & Sztuka we współpracy z Archiwum Państwowym w Gdańsku.

Decyzja Prezydium KK nr 77/10

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w prezentacji multimedialnej podczas międzynarodowej konferencji WOCCU (Światowej Rady Związków Kredytowych) przygotowywanej na zlecenie SKOK Ubezpieczeń.

Decyzja Prezydium KK nr 78/10

**ws. przedstawiciela NSZZ „Solidarność” w Komitecie Ewaluacyjnym programu
Leonardo da Vinci**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” desygnuje Janusza Sobieszkańskiego jako nowego przedstawiciela NSZZ „Solidarność” w pracach Komitetu Ewaluacyjnego programu Leonardo da Vinci w latach 2010 – 2013.

Decyzja Prezydium KK nr 79/10

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 80/10

(do użytku służbowego)

POSIEDZENIE Z DN. 13 KWIETNIA 2010

Decyzja Prezydium KK nr 81/10

**ws. Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu
Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów dotyczącego przeglądu
dyrektywy w sprawie czasu pracy**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wnosi następujące uwagi do Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów: przegląd dyrektywy w sprawie czasu pracy (pierwszy etap konsultacji z partnerami społecznymi na poziomie Unii Europejskiej na podstawie art. 154 TFUE):

- a) Doświadczenia okresu poprzedzającego przystąpienie Polski do Unii Europejskiej wskazują na to, że treść wspólnotowych przepisów dotyczących czasu pracy wywiera znaczący wpływ na kształt regulacji czasu pracy na poziomie krajowym. Dowodzi tego aktualny kształt przepisów działu VI Kodeksu pracy ustalony na mocy art. 1 pkt 36 ustawy dnia 14 listopada 2003 r. o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 213, poz. 2081), zwanej dalej „ustawą nowelizacyjną”, której celem było dostosowanie polskich przepisów dotyczących czasu pracy do dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz. U. UE L 299, poz. 9). Ustawa nowelizacyjna przeniosła wprost na grunt polskiego prawa krajowego szereg rozwiązań prawnych zawartych w dyrektywie 2003/88/WE. Zdaniem NSZZ „Solidarność” ewentualnej rewizji tej dyrektywy należy dokonywać z dużą ostrożnością uwzględniając specyfikę systemów czasu pracy obowiązujących w poszczególnych państwach członkowskich. Wyrazem poszanowania tych odrębności powinno być wprowadzanie do dyrektywy wyłącznie zmian zaakceptowanych przez partnerów społecznych.
- b) NSZZ „Solidarność” dostrzega i śledzi zmiany zachodzące na rynku pracy, które wpływają na ogólną długość i rozkład czasu pracy. W ostatnim czasie największy wpływ na stosowanie przepisów o czasie pracy wywarły procesy związane z coraz powszechniejszym stosowaniem tzw. nietypowych form zatrudnienia (świadczenie pracy w ramach tzw. samozatrudnienia, w ramach więcej niż jednego stosunku pracy, w niepełnym wymiarze czasu pracy, w warunkach telepracy). Dostrzegalny jest również wzrost liczby pracowników zatrudnionych na stanowiskach samodzielnych, wykonujących prace o charakterze twórczym, którzy rozliczają się z pracodawcą poprzez efekty świadczonej pracy, a nie czas pozostawiania w dyspozycji pracodawcy. Konsekwencją zróżnicowania form i podstaw prawnych wykonywania pracy jest wyłączenie części zatrudnionych z zakresu obowiązywania przepisów o czasie pracy. Osoby te coraz częściej świadczą pracę ponad normy czasu pracy obowiązujące pracownika. Nie korzystają one również z urlopów wypoczynkowych. Z uwagi na brak obowiązku ewidencjonowania czasu pracy rozmiary tego zjawiska są trudne do jednoznacznego zdiagnozowania. Nie ma jednak wątpliwości, że odbywa się to z narażeniem zdrowia oraz bezpieczeństwa tych osób. Zdaniem NSZZ „Solidarność” procesy zachodzące na rynku pracy uzasadniają potrzebę wzmocnienia ochronnej funkcji przepisów o czasie pracy. Zmiany w dyrektywie 2003/88/WE mogłyby one polegać na rozszerzeniu zakresu stosowania przepisów o czasie pracy na osoby wykonujące pracę na innej podstawie niż stosunek pracy.

Kryzys gospodarczy udowodnił, że nie jest konieczna zmiana Dyrektywy zmierzająca w kierunku większej elastyczności czasu pracy. Obecna dopuszczalność stosowania odstępstw od reguł zawartych w dyrektywie umożliwia – w porozumieniu z pracownikami – przejściowe zastosowanie bardziej elastycznego czasu pracy, dla ochrony miejsc pracy i wsparcia przedsiębiorstw, które w wyniku kryzysu znalazły się w trudnej sytuacji finansowej.

- c) Doświadczenia NSZZ „Solidarność” odnośnie obowiązywania dyrektywy 2003/88/WE dotyczą przede wszystkim ograniczonej skuteczności jej postanowień. Przepisom dyrektywy nie odpowiada w szczególności konstrukcja dyżuru przyjęta w art. 1515 polskiego Kodeksu pracy. W rozumieniu przepisów polskiego Kodeksu pracy dyżur należy zakwalifikować do kategorii pośredniej pomiędzy czasem pracy i czasem odpoczynku, tymczasem dyrektywa wyróżnia jedynie dwa stany: czas pracy i okresy odpoczynku. Podobne wątpliwości w zakresie zgodności z postanowieniami dyrektywy budzi również sposób kwalifikacji w polskim porządku prawnym podróży służbowej. Warunku zgodności z dyrektywą nie spełniają również przepisy o ustawie o zakładach opieki zdrowotnej regulujące dyżur me-

dyczny. Dyrektywa nie ogranicza również możliwości wykonywania przez pracownika pracy w ramach kilku stosunków pracy w ramach czasu pracy, który łącznie przekracza normy czasu pracy.

- d) W niniejszej analizie organizacji i regulacji czasu pracy w UE podkreślenia wymaga konieczność wzmocnienia ochronnej funkcji przepisów o czasie pracy, w tym zagwarantowania pracownikom możliwości godzenia pracy z życiem osobistym jak również zapewnienia większej skuteczności przepisów dyrektywy 2003/88/WE.
- e) Zdaniem NSZZ „Solidarność” nie jest potrzebna rewizja dyrektywy 2003/88/WE.
- f) Zdaniem NSZZ „Solidarność” niezbędne jest przeprowadzenie analizy poświęconej przestrzegania dyrektywy 2003/88/WE w poszczególnych państwach członkowskich oraz podjęcie kroków zmierzających w kierunku zagwarantowania jej większej skuteczności.
- g) NSZZ „Solidarność” bierze pod uwagę prowadzenie dialogu na podstawie art. 155 TFUE w zakresie rozwiązań zapewniających wzmocnienie ochronnej funkcji postanowień dyrektywy 2003/88/WE.

Decyzja Prezydium KK nr 82/10

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS w sprawie standardów i warunków prowadzenia usług rynku pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie standardów i warunków prowadzenia usług rynku pracy.

POSIEDZENIE Z DN. 28 KWIETNIA 2010

Decyzja Prezydium KK nr 83/10

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS zmieniającego rozporządzenie w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje projekt rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.

Decyzja Prezydium KK nr 84/10

ws. opinii o projekcie MPiPS o ratyfikacji Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy o pracy na morzu

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniuje pozytywnie wniosek Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej o ratyfikację Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy o pracy na morzu (skonsolidowanej) przyjętej w Genewie 26 lutego 2006 r.

Jednocześnie Prezydium KK zwraca uwagę, że zastrzeżenia budzi wersja tłumaczenia w/w Konwencji z języka angielskiego na język polski, załączona do wniosku ratyfikacyjnego. Zdaniem SK Morskiej Marynarzy i Rybaków NSZZ „Solidarność” niespójność znaczeniowa niektórych fragmentów tekstu oryginalnego oraz tłumaczenia może powodować komplikacje w późniejszej interpretacji Konwencji. Uwagi dotyczące tego problemu były wielokrotnie zgłaszane przez stronę związkową podczas prac nad projektem ustawy o pracy na morskich statkach handlowych.

Decyzja Prezydium KK nr 85/10

ws. opinii o projekcie założeń projektu ustawy MPiPS o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy oraz innych ustaw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu założeń projektu ustawy Ministra Pracy i Polityki Społecznej o zmianie ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy oraz innych ustaw.

Decyzja Prezydium KK nr 86/10

ws. zmiany nazwy MKK Zakładu Energetycznego Łódź-Teren S.A.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej Zakładu Energetycznego Łódź-Teren S.A. zarejestrowanej pod numerem „25” akceptuje zmianę nazwy z: MKK Zakładu Energetycznego Łódź-Teren S.A. na: Międzyzakładowa Komisja Koordynacyjna w PGE Dystrybucja Łódź-Teren S.A.

MKK w PGE Dystrybucja Łódź-Teren S.A. pozostaje w Krajowym Rejestrze MKK pod nr „25”.

Decyzja Prezydium KK nr 87/10

ws. wykreślenia MKK Pracowników Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Gdańsku z rejestru

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” działając na mocy uchwał KK nr 29/04 oraz nr 555/96, w związku z zarejestrowaniem Międzyregionalnej Sekcji Pracowników Leśnictwa NSZZ „Solidarność” przy RDLP w Gdańsku skreśla z rejestru Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną Pracowników Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Gdańsku zarejestrowaną pod nr 40 w Krajowym Rejestrze MKK.

Decyzja Prezydium KK nr 88/10

ws. upoważnienia do podpisania umów na emisję spotów promocyjnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na podpisanie umów na emisję spotów promocyjnych i upoważnia dwie z trzech wymienionych niżej osób:

1. Maciej Jankowski – Zastępca Przewodniczącego KK
2. Jacek Rybicki – Sekretarz KK

3. Krzysztof Zgoda – Członek Prezydium KK

do podpisania stosownych umów.

Decyzja Prezydium KK nr 89/10

ws. upoważnienia do podpisywania umów związanych z organizacją XXIV KZD

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyznacza ze swego składu Jerzego Langerę – Zastępcę Przewodniczącego KK, Macieja Jankowskiego – Zastępcę Przewodniczącego KK, Stefana Kubowicza – Skarbnika KK oraz Jacka Rybickiego – Sekretarza KK do podpisywania umów związanych z organizacją uroczystego XXIV Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”.

Decyzja Prezydium KK nr 90/10

ws. zgody na użycie logo XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie logo XXX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”, która prezentowana będzie podczas Gali Bokserkiej Wojak Boxing Night w Łodzi Atlas Arena.

Decyzja Prezydium KK Nr 91/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na okładce książki Sławomira Cenckiewicza „Anna Solidarność. Życie i działalność Anny Walentynowicz na tle epoki” (1929-2010), która zostanie wydana nakładem Zysk i S-ka Wydawnictwo.

Decyzja Prezydium KK nr 92/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w filmie fabularnym pt. „80 milionów” oraz w filmie dokumentalnym w reżyserii Waldemara Krzystka, których realizatorem będzie Media Brigade s.c. Sylwester Banaszek i Marcin Kurek.

Decyzja Prezydium KK nr 93/10

ws. upoważnienia do reprezentowania na Zgromadzeniu Fundatorów

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia Janusza Śniadka – Przewodniczącego KK do reprezentowania NSZZ „Solidarność” na Zgromadzeniu Fundatorów Jasnogórskiej fundacji „Pro-Patria” Bastion Św. Rocha, które odbędzie się w Częstochowie.

Janusz Śniadek ma prawo podejmowania decyzji zgodnie z par. 20 pkt 3 Statutu Fundacji w sprawach określonych porządkiem obrad przedstawionych w zawiadomieniu o zwołaniu Zgromadzenia Fundatorów.

Decyzja Prezydium KK nr 94 /10

ws. przedstawiciela NSZZ „Solidarność” w Radzie Pomocy Społecznej przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zgłasza kandydaturę Henryka Sikory - Zastępcę Przewodniczącego Sekcji Krajowej Pracowników Pomocy Społecznej, jako przedstawiciela NSZZ „Solidarność” w Radzie Pomocy Społecznej działającej przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej na kadencję 2010 – 2013.

Decyzja Prezydium KK nr 95/10

ws. pomocy z Krajowego Funduszu Pomocy dla członków NSZZ „Solidarność” szukanowanych za działalność związkową

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 96/10

ws. dotacji finansowych

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 97/10

ws. zakupu broszur biograficznych o ks. Jerzym Popiełuszko

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 98/10

ws. upoważnienia do podpisania umowy o dofinansowanie projektu

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na podstawie par. 42 ust. 7 Statutu Związku upoważnia Adama Ditmera, Przewodniczącego Rady Sekretariatu Metalowców NSZZ "Solidarność" oraz Andrzeja Gębarę, Skarbnika Rady Sekretariatu Metalowców

NSZZ „Solidarność” do zawarcia w imieniu NSZZ „Solidarność” umowy z Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości o dofinansowanie projektu nr WND-POKL.01.02-00-033/09 „Kwalifikacje zawodowe dziś i jutro – badanie adaptacyjności przedsiębiorstw i pracowników w sektorze hutnictwa stali”, oraz umowy z BPI Polska sp. z o.o. dotyczącej partnerstwa w tym projekcie, do kwoty zobowiązania nie przekraczającej 350 tys. zł.

Decyzja Prezydium KK nr 99/10

ws. upoważnienia do podpisania weksla

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia dwie osoby z czterech niżej wymienionych:

1. Macieja Jankowskiego – Zastępcę Przewodniczącego KK

2. Stefana Kubowicza – Skarbnika KK
3. Józefa Mozolewskiego – Członka KK
4. Krzysztofa Doślę – Członka KK

do podpisania weksla do projektu dofinansowanego w ramach PO KL, Priorytet II, Poddziałanie 2.1.2: „Promowanie zarządzania wiekiem jako narzędzie wzmacniające potencjał adaptacyjny przedsiębiorstw”.

Decyzja Prezydium KK nr 100/10

ws. projektu dofinansowanego z Programu Operacyjnego „Kapitał Ludzki” o tytule roboczym: „Platforma współpracy polskich partnerów społecznych na rzecz skutecznego uczestnictwa w europejskim dialogu społecznym”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” powierza spółce Fundusz Gospodarczy Sp. z o.o. przygotowanie dla Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” projektu zatytułowanego roboczo: „Platforma współpracy polskich partnerów społecznych na rzecz skutecznego uczestnictwa w europejskim dialogu społecznym” w ramach poddziałania 5.5.2 POKL przedkładanego Ministerstwu Pracy i Polityki Społecznej oraz wyznacza do podpisania wniosku i umowy:

1. Macieja Jankowskiego - Zastępcę Przewodniczącego KK
2. Jerzego Langerę - Zastępcę Przewodniczącego KK
3. Józefa Mozolewskiego - Członka Prezydium KK.

Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ

POSIEDZENIE Z DN. 23 MARCA 2010

Stanowisko KK nr 4/10

ws. opinii o nowelizacji Ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej oraz ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 -1990 oraz treści tych dokumentów

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia dokonaną przez Sejm RP nowelizację ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej oraz ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

1. W uzasadnieniu ustawy stwierdzono, iż Prezes Instytutu Pamięci Narodowej ma zbyt silną pozycję, co należy zmienić z uwagi na trwałe ukształtowanie organizacyjne Instytutu. Zdaniem Komisji Krajowej przyjęty kierunek zmian jest błędny. Jedynie pełna niezależność i swoboda działania umożliwi władzom IPN prawidłowe realizowanie celów ustawowych, w szczególności funkcji edukacyjnych, śledczych i lustracyjnych. W tym duchu wprowadzono m. in. art. 9 ust. 2 aktualnie obowiązującej ustawy, gwarantujący Prezesowi, podobnie jak w przypadku prokuratorów powszechnych, niezależność od innych organów państwowych. W konsekwencji Komisja Krajowa negatywnie ocenia próbę wprowadzenia przepisu, na mocy którego Sejm RP zwykłą większością

głosów będzie mógł powoływać i odwoływać Prezesa IPN. Jedynie konieczność uzyskania kwalifikowanej większości głosów zapewni odpolitycznienie Instytutu i wykluczy decydowanie o jego składzie osobowym wyłącznie przez aktualnie rządzącą koalicję czy partię polityczną.

2. Komisja Krajowa negatywnie odnosi się do zmian przewidzianych w art. 15 ustawy o IPN a dotyczących powoływania zgromadzenia elektorów umocowanego do powoływania Rady Instytutu. W ustawie nie przewidziano procedury lustracyjnej wobec osób kandydujących na stanowisko członka zgromadzenia. Za niedopuszczalną należy uznać sytuację, w której osoby uwikłane we współpracę z tajnymi służbami PRL mogłyby współdecydować o składzie osobowym Rady Instytutu.
3. Komisja Krajowa negatywnie ocenia również propozycję zmiany art. 30 ust. 1, dotyczącą udostępnienia akt IPN każdej osobie, w tym byłym agentom służb PRL. Powyższa zmiana spowoduje, iż lustracja utraci swój sens, albowiem byli agenci przed złożeniem podania o wykonywanie funkcji publicznej będą mogli sprawdzić stan archiwum IPN i ustalić, że na podstawie zgromadzonych w nich dokumentów nie będzie można im udowodnić współpracy ze służbami. Tym samym wyłączona zostanie funkcja prewencyjna postępowania lustracyjnego, a byli agenci będą mogli piastować nawet najwyższe funkcje w państwie.
4. Jednocześnie KK z ubolewaniem przyjmuje fakt, że NSZZ „Solidarność” nie otrzymał projektu ustawy przed jej przyjęciem przez Sejm RP do zaopiniowania jako partner społeczny w oczywisty sposób, z racji historycznych i moralnych, zainteresowany niniejszą regulacją.

Stanowisko KK nr 5/10

ws. represji wymierzonych w działaczy związkowych

Trzydzieści lat temu w obronie zwolnionych z pracy pracowników i w walce o godne warunki pracy robotnicy Stoczni Gdańskiej a później większości zakładów w Polsce rozpoczęli strajk, w wyniku którego powstał NSZZ „Solidarność”, a w konsekwencji – niepodległa Rzeczpospolita.

Dzisiaj, już w wolnej Ojczyźnie, robotników Stoczni Gdańskiej, w tym uczestników strajków Sierpnia '80 i strajków roku '88, znowu spotykają represje za walkę w obronie zakładu i swoich miejsc pracy. Po roku od manifestacji są oskarżani, niemal jak w stanie wojennym, o napaść na funkcjonariuszy publicznych. Naszym zdaniem, takie oskarżenie jest próbą zastraszenia i pokazem siły ze strony rządzących. Ma to na celu ograniczenie swobody działania związków zawodowych, w tym wywalzonego przez „Solidarność” prawa do zgromadzeń publicznych i protestu, naturalnych w każdym demokratycznym państwie.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wzywa rządzących do zaprzestania stosowania tych metod i bezpodstawnych oskarżeń. Nie doczekaliśmy się do dziś rzetelnego wyjaśnienia i pociągnięcia do odpowiedzialności winnych krytycznej sytuacji polskiego przemysłu okrętowego, nie mamy żadnej odpowiedzi na postulat powołania w tej sprawie sejmowej komisji śledczej. Zamiast tego usiłuje się obciążyć robotników odpowiedzialnością za rzekomy atak na funkcjonariuszy publicznych. Gotowi jesteśmy, jako Związek, do udzielenia naszym kolegom wszelkiej koniecznej pomocy, łącznie z akcją protestacyjną w ich obronie oraz zwróceniem się do Międzynarodowej Organizacji Pracy ze skargą na rząd Rzeczypospolitej i jego organa.

Stanowisko KK nr 6/10

ws. akcji protestacyjnej przeciw zagrożeniu bezpieczeństwa zdrowotnego

W związku z decyzją Sekretariatu Służby Zdrowia NSZZ „Solidarność” o ogłoszeniu w dniu 7 kwietnia br. w Warszawie akcji protestacyjnej oraz w nawiązaniu do uchwały KK nr 24/09 ws. Krajowych Dni Protestu, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” zwraca się do struktur związku z apelem:

Spotkajmy się w Dniu Pracownika Służby Zdrowia w Warszawie pod hasłem:

Stop nierównościami i rozwarstwieniu w służbie zdrowia!

- Stop nierównościami w dostępie do usług medycznych!
- Stop rozwarstwieniu w wynagrodzeniach pracowników!
- Stop komercjalizacji służby zdrowia – nasze zdrowie nie może być towarem!

Pogłębiający się chaos i zapaść finansowa systemu to metoda wymuszania zgody zrozpaczonych pacjentów i pracowników na powszechnie nieakceptowaną prywatyzację.

Z całą mocą po 30-tu latach przywołujemy postulat z Porozumień Gdańskich: 16. Poprawić warunki pracy służby zdrowia co zapewni pełną opiekę medyczną osobom pracującym.

Domagamy się bezpieczeństwa zdrowotnego dla wszystkich obywateli. Zapraszamy inne centrale związkowe do wspólnej akcji.

Uchwała KK nr 10/10

ws. wprowadzenia zarządu komisarycznego w Krajowym Sekretariacie Zasobów Naturalnych, Ochrony Środowiska i Leśnictwa oraz Sekcji Krajowej Pracowników Leśnictwa

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” po zapoznaniu się z ustaleniami dokonanymi przez Krajową Komisję Wyborczą dotyczących naruszenia Statutu oraz uchwał Krajowego Zjazdu Delegatów i Komisji Krajowej przez członków władzy stanowiącej i wykonawczej Krajowego Sekretariatu Zasobów Naturalnych, Ochrony Środowiska i Leśnictwa oraz członków władzy stanowiącej i wykonawczej Sekcji Krajowej Pracowników Leśnictwa postanawia:

1. na podstawie par. 1 ust. 5 oraz par. 11 Uchwały KK nr 30/04, w Sekretariacie Zasobów Naturalnych, Ochrony Środowiska i Leśnictwa zawiesić działalność jego Rady i wprowadzić zarząd komisaryczny.
2. na podstawie par. 1 ust. 5 oraz par. 11 Uchwały KK nr 30/04, w Sekcji Krajowej Pracowników Leśnictwa zawiesić działalność jej Rady i wprowadzić zarząd komisaryczny.
3. Zarząd komisaryczny w składzie:
 - Jerzy Langer (przewodniczący)
 - Ryszard Górny
 - Bogdan Szozda
 - Roman Jakim
 - Krzysztof Suchecki
 - Waldemar Dubiński
 - Romuald Olszewski

- Czesław Czocho
- Zbigniew Popielski
- Grażyna Zagrobelna

sprawować będzie funkcję władzy wykonawczej zarówno Krajowego Sekretariatu Zasobów Naturalnych, Ochrony Środowiska i Leśnictwa jak i Sekcji Krajowej Pracowników Leśnictwa.

4. Do zadań zarządu komisarycznego należy:
 - a) wyeliminowanie możliwych do usunięcia następstw naruszania prawa wewnątrz-związkowego,
 - b) współpraca z regionalnymi komisjami wyborczymi w celu wyeliminowania naruszeń prawa wyborczego i statutowego zakazu łączenia funkcji związkowych ze stanowiskami o których mowa w par. 47 Statutu,
 - c) zweryfikowanie, przy współpracy z Krajową Komisją Wyborczą wyborów delegatów na WZD Sekcji Krajowej PL i Kongres Krajowego Sekretariatu ZNOŚiL,
 - d) zwołanie WZD SKPL w celu przeprowadzenia wyborów, władz tej Sekcji i delegatów na Kongres KSZNOŚiL, na nową kadencję 2010-2014,
 - e) zwołanie Kongresu KSZNOŚiL w celu przeprowadzenia wyborów, władz tego Sekretariatu,
 - f) informowanie na bieżąco Prezydium KK o przebiegu prac zarządu komisarycznego i jego ustaleniach.

POSIEDZENIE Z DN. 29 KWIETNIA 2010

Stanowisko KK nr 7/10 ws. wyborów prezydenckich

1. Szanując indywidualne poglądy członków naszego Związku, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” uważa, że wybór Pana Jarosława Kaczyńskiego na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej daje największą gwarancję kontynuacji programu Solidarnej Polski realizowanego przez Lecha Kaczyńskiego. Nasz Związek poparł ten program 5 lat temu. Przez te lata mogliśmy liczyć na wsparcie Prezydenta Lecha Kaczyńskiego zarówno w sferze społecznej, jak i w działaniu na rzecz prawdy historycznej i pamięci o ludziach NSZZ „Solidarność”, którym zawdzięczamy naszą wolność.

Dlatego apelujemy do członków i sympatyków NSZZ „Solidarność” o poparcie w wyborach prezydenckich kandydatury Jarosława Kaczyńskiego.

2. Komisja Krajowa nikomu nie odmawia prawa do powoływania się na solidarnościowy rodowód. Przypominamy i podkreślamy jednak, że Sierpień 1980 roku obok doniosłego przesłania wolności, miał równie ważny wymiar sprawiedliwości społecznej. Dzisiaj jednak niektórzy, powołując się na ten rodowód, prowadzą działania pogłębiające rozwarstwienie płacowe i społeczne. niesprawiedliwy podział dochodu narodowego i brak poszanowania dla godności pracowników rodzą zjawiska mogące zagrozić rozwojowi kraju. Potrzebujemy prezydenta, który oprócz godnego reprezentowania Rzeczypospolitej i jej interesów na forum międzynarodowym, będzie sojusznikiem pracowników, ludzi prostych i tych najsłabszych. Przypominamy również, że w Sierpniu 1980 roku robotnicy upomnieli się o Krzyż, o obecność wiary w życiu publicznym.

Dziś wolna Polska zasługuje na prezydenta wiernego wartościom i ideałom Sierpnia.

Stanowisko KK nr 8/10

ws. zwolnienia z pracy Zastępcy Przewodniczącego KM WZPOW Kwidzyn

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wyraża stanowczy sprzeciw wobec decyzji Zarządu Warmińskich Zakładów Przetwórstwa Owocowo - Warzywnego w Kwidzynie, dotyczącej zwolnienia dyscyplinarnego pana Ryszarda Rewińskiego Zastępcy Przewodniczącego KM NSZZ „Solidarność”, członka Rady Pracowników, delegata na WZD Regionu Elbląskiego. W przypadku nie przywrócenia pracownika do pracy przez Zarząd WZPOW w Kwidzynie Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” będzie wspierała działania organizacji zakładowej i Zarządu Regionu Elbląskiego w imieniu obrony praw członka naszego Związku.

Stanowisko KK nr 9/10

ws. obrony Oddziałów Terenowych TVP S.A.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” protestuje przeciwko zmianie pory emisji programów regionalnych w sieci rozłącznej Programu TVP 2 .

Kolejna zmiana pory emisji programów regionalnych doprowadzi do drastycznych strat finansowych w Oddziałach Terenowych TVP S.A. Zmiana wspomnianego czasu emisji poważnie utrudni dostęp społeczności lokalnych do oferty programowej ośrodków TVP S.A. w dogodnej porze, adresowanej właśnie do tych społeczności.

Domagamy się przywrócenia dotychczasowej pory emisji programów lokalnych i zaniechania dalszych prób marginalizacji Oddziałów Terenowych TVP S.A..

Stanowisko KK nr 10/10

ws. nowelizacji ustawy o IPN

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” z oburzeniem przyjęła informację o podpisaniu przez marszałka Bronisława Komorowskiego wykonującego obowiązki Prezydenta RP nowelizacji ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej, wbrew intencji Prezydenta Lecha Kaczyńskiego, który chciał skierować ustawę przed podpisaniem do Trybunału Konstytucyjnego.

Komisja Krajowa raz jeszcze stwierdza, że nowa ustawa doprowadzi do utraty niezależności Instytutu i może oznaczać, iż jego podstawowe zadania – ujawnianie prawdy o najnowszej historii Polski i lustracja – będą podporządkowane bieżącym interesom politycznym.

DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ

WSKAŹNIKI GUS

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych

miesiąc marzec 2010 r.

Wyszczególnienie	III 2010			I-III 2010
	XII 2009= 100	III 2009= 100	II 2010=100	I-III 2009=100
O G Ó Ł E M	101,2	102,6	100,3	103,0
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	101,6	102,6	100,5	103,4
Żywność i napoje bezalkoholowe	101,5	101,4	100,3	102,4
Napoje alkoholowe i wyroby tyto- niowe	102,0	107,7	101,3	107,5
Odzież i obuwie	96,7	95,4	100,6	95,2
Mieszkanie	101,8	103,1	100,1	103,4
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	102,1	103,5	100,1	103,7
w tym nośniki energii	102,4	103,2	100,1	103,5
Wyposażenie mieszkania i prowa- dzenie gospodarstwa domowego	100,3	101,6	100,1	101,9
Zdrowie	101,0	102,9	100,2	102,9
Transport	102,6	108,4	100,9	109,3
w tym paliwa do prywatnych środ- ków transportu	104,7	115,6	101,7	117,4
Łączność	100,0	98,5	99,8	98,8
Rekreacja i kultura	100,3	100,0	99,6	100,9
Edukacja.	100,4	102,5	100,1	102,6
Restauracje i hotele	100,8	103,8	100,3	103,9
Inne towary i usługi	100,5	102,4	100,2	102,6

Budownictwo mieszkaniowe w marcu 2010 r.

Formy budownictwa	2010				
	III			I-III	
	liczba mieszkań	III 2009=100	II 2010= 100	liczba mieszkań	I-III 2009=100
Mieszkania oddane do użytkowania					
Ogółem	12205	126,3	121,9	33902	81,7
Spółdzielcze	192	38,1	90,6	1351	86,9
Indywidualne	6006	160,3	112,1	17220	86,1
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	5522	110,0	141,7	13718	76,0
Pozostałe ^{b)}	485	122,5	87,9	1613	85,1
Mieszkania, których budowę rozpoczęto					
Ogółem	16204	144,2	246,0	27241	116,1
Spółdzielcze	297	68,1	140,8	766	119,9
Indywidualne	9398	120,3	335,6	14110	97,9
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	6258	234,4	195,7	11542	153,4
Pozostałe ^{b)}	251	78,0	66,2	823	92,3
Mieszkania, na realizację których wydano pozwolenia					
Ogółem	13711	91,1	123,5	35407	81,4
Spółdzielcze	160	28,9	85,1	533	45,0
Indywidualne	9107	104,6	138,6	22144	97,9
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	3943	81,3	98,9	11786	68,8
Pozostałe ^{b)}	501	52,8	138,8	944	37,1

^{b)} zakładowe, komunalne, społeczne czynszowe

Przeciętne zatrudnienie i wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw w marcu 2010 r.

Wyszczególnienie	III 2010			I-III 2010
	w liczbach bezwzględnych	II 2010 = 100	III 2009 = 100	I-III 2009 = 100
Sektor przedsiębiorstw				
Zatrudnienie w tys.	5293,7	100,0	99,4	98,7
Przeciętne wynagrodzenie ogółem (brutto) w zł	3493,42	106,2	104,8	102,8
w tym bez wypłat z zysku	3491,57	106,2	104,8	102,8

Źródło: GUS

SZKOLENIA ZWIĄZKOWE

WIZERUNEK DZIAŁACZA

Wizerunek - część I dla członków NSZZ „Solidarność”

W Centrum Szkoleniowym „Dal” na gdańskim Przymorzu, od 17 do 19 marca 2010 r., zorganizowano szkolenie otwarte dla członków NSZZ „Solidarność” nt. kształtowania wizerunku działacza związkowego. Tematyka obejmowała zagadnienia dotyczące podstaw porozumiewania się, komunikacji interpersonalnej, przemawiania na zebraniach i zgromadzeniach, radzenia sobie z treścią i stresem. Odbyły się także zajęcia z wykorzystaniem kamery, które miały na celu przygotowanie

uczestników szkolenia do wystąpień publicznych. Udział w szkoleniu wzięło 17 osób – członków NSZZ „Solidarność” szczebla zakładowego, regionalnego i branżowego z różnych regionów i branż. Dla kolejnej grupy związkowej szkolenie otwarte zaplanowano na połowę maja br. Szkolenie prowadziła Maria Kościńska – trener działu szkoleń Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

- MK

Wizerunek - część I dla radomskiej Oświaty

W Radomiu, w dniach 24-25 marca br., zorganizowano szkolenie dla Regionalnej Sekcji Oświaty i Wychowania nt. kształtowania wizerunku. Szkolenie obejmowało zagadnienia związane z porozumiewaniem się, komunikacją interpersonalną i wystąpieniami publicznymi. Organizatorem był Region Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność”. W szkoleniu uczestniczyło 15 uczestników z placówek oświatowych. Zajęcia miały charakter wykładów oraz ćwiczeń indywidualnych. Głównym celem było przygotowanie oświatowych działaczy do

efektywnej pracy na szczeblu komisji zakładowej, a także wypracowania zasad współpracy z regionem. Nie zabrakło informacji nt. opanowania tremy i walki ze stresem. We wrześniu zaplanowano kontynuację szkolenia poszerzoną o dodatkowe zagadnienia związane z kształtowaniem wizerunku. Szkolenie prowadziła Maria Kościńska – trener Działu Szkoleń Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

- MK

Wizerunek - część II dla Wielkopolski Południowej

W Gołuchowie, w dniach od 7-9 kwietnia br., zorganizowano szkolenie dla działaczy związkowych Regionu Wielko-

polska Południowa NSZZ „Solidarność”. Było to już kolejne szkolenie poświęcone kształtowaniu wizerunku działacza zwią-

kowego. Tym razem uczestnicy zajmowali się zastosowaniem komunikacji interpersonalnej i retoryki w pracy związkowej. Ćwiczenia z wykorzystaniem kamery miały na celu przygotowanie działaczy do wystąpień publicznych. Ćwiczenia indywidualne pozwoliły przekonać się, że bez treningu bar-

dzo trudno jest opanować treść, emocje i stres. Udział w szkoleniu wzięło 15 działaczy regionalnych. Szkolenie prowadziła Maria Kościńska – trener Działu Szkoleń Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

- MK

Wizerunek dla Krajowej Sekcji Osób Niewidomych

W Sobieszewie, w dniach 21-23 kwietnia br., odbyło się szkolenie nt. kształtowania wizerunku działacza związkowego dla Krajowej Sekcji Osób Niewidomych NSZZ „Solidarność”. Udział w szkoleniu wzięło 15 działaczy związkowych. Szkolenie obejmowało zagadnienia z zakresu podstaw komunikacji społecznej, komunikacji interpersonalnej, aktywnego słuchania, przemawiania publicznego, opanowa-

nia tremy i stresu. Uczestnicy szkolenia wyrazili chęć uczestnictwa w kolejnych szkoleniach z zakresu kształtowania wizerunku. Zajęcia prowadziły Maria Kościńska i Agnieszka Kuraś-Steczyńska – trenerki Działu Szkoleń Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

- MK

INFORMACJE RÓŻNE

POMOSTÓWKI KONSTITUCYJNE

Emerytury pomostowe są zgodne z konstytucją. Taką opinię wydał Trybunał Konstytucyjny.

Trybunał Konstytucyjny rozpoznał wniosek posłów PiS dotyczący zasad przyznawania emerytur pomostowych. Trybunał uznał obowiązującą od ubiegłego roku ustawę zgodną z Konstytucją. Oznacza to stopniowe wygaszanie uprawnień do obniżonego wieku emerytalnego dla zatrudnionych w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze. Uprawnień do emerytur pomostowych nie będą miały także osoby zatrudnione w warunkach hałasu, poza pomieszczeniami zamkniętymi i w systemie pracy zmianowej.

Zdaniem Trybunału zawarta w art. 4 ust. 5 ustawy o emeryturach pomostowych zasada wygaszania emerytur pomostowych nie narusza zasady zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa. W uzasadnieniu czytamy, iż w ustawie z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, która zapowiadała stworzenie emerytur pomostowych, nie ma obietnicy, że będą one rozwiązaniem trwałym. "Za-

równo nazwa tych świadczeń, jak i cele reformy emerytalnej (m. in. ujednoczenie wieku emerytalnego) oraz dokumentacja procesu legislacyjnego dowodzą, że emerytury pomostowe miały być rozwiązaniem przejściowym" - czytamy w komunikacie TK.

Zdaniem Trybunału wygaszanie emerytur pomostowych nie jest także nieproporcjonalne, ponieważ ogólnospołeczne korzyści z wprowadzenia tego rozwiązania w perspektywie długoterminowej będą w znacznym stopniu przewyższały koszty jednostkowe.

W uzasadnieniu czytamy również, że każda osoba, która podejmowała pracę po rozpoczęciu reform emerytalnych, powinna mieć świadomość, że przechodzenie na emeryturę ma się odbywać co do zasady w podstawowym wieku emerytalnym (60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn), a ustawodawca będzie zmierzał do stopniowego ograniczenia wszystkich wyjątków od tej zasady. Dlatego osoby, które podejmowały pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przed 1 stycz-

nia 1999 r. i po tej dacie funkcjonowały w innym "otoczeniu prawnym".

Za bezzasadny Trybunał uznał zarzut pominięcia w ustawie prac wykonywanych w warunkach występowania hałasu, prac poza pomieszczeniami zamkniętymi, pracy zmianowej i pracy nauczycieli. "Choć rzeczywiście ustawa o emeryturach pomostowych nie traktuje tych rodzajów prac jako samoistnych przesłanek nabycia uprawnień do świadczenia, to jednak w wielu wypadkach są one uwzględnione w

tym akcie prawnym - jednak pod warunkiem współwystępowania z innymi czynnikami. Do emerytury pomostowej uprawniają np. wymienione w ustawie prace hutnicze, wykonywane w warunkach hałasu, czy praca nauczycieli w zakładach poprawczych" - uważają sędziowie.

Podobny wniosek do Trybunału Konstytucyjnego złożyła Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność".

- *Dział Informacji KK*

RADY PRACOWNIKÓW

Do końca kwietnia 2010 r. pracownicy przedsiębiorstw, w których działają lub mogą działać rady pracowników mogą się zgłaszać do konsultantów ds. rad pracowników.

W tym roku obecne rady pracowników kończą swoje kadencje. Nowe wybory powinny zostać przeprowadzone z uwzględnieniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego. NSZZ "Solidarność" przygotował się do pomocy pracownikom w przeprowadzeniu całej procedury. Przypominamy, że rady pracowników mogą działać w przedsiębiorstwach zatrudniających co najmniej 50 pracowników. W radzie, pracownicy mają prawo: otrzymywać informacje dotyczące sytuacji pracodawcy, konsultować niektóre decyzje podejmowane przez pracodawcę czy w razie potrzeby korzystać z pomocy ekspertów.

Rady pracowników są ważnym elementem dialogu społecznego. Istotna jest również niezależność członków rad od pracodawców. Dlatego NSZZ "Solidarność" pomaga pracownikom w ich tworzeniu. Od lutego 2009 Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” realizuje projekt finansowany z funduszy Unii Europejskiej - "Niezależna ekspertyza ekonomiczna standardem dialogu społecznego w obliczu zmiany gospodarczej".

Adresatem są członkowie rad pracowników i przedstawiciele organizacji związkowych. Projekt objął 33 rady pracowników. w ramach projektu powołano 16 Wojewódzkich Konsultantów ds. Rad Pracowników. Z ich pomocy mogą korzystać wszyscy pracownicy. Każdy z 16-tu woje-

wódzkich konsultantów w w/w czasie przeprowadzi 192 godziny konsultacji drogą mailową, telefoniczną oraz osobiście. Obowiązkiem tych osób jest również upowszechnianie informacji na temat istnienia punktów konsultacyjnych. W większości powstały one w regionach, których siedziby umiejscowione są w stolicach województw.

Ze względu na fakt, iż w tym roku obecne rady kończą swoje kadencje i koniecznym jest przeprowadzenie wyborów z uwzględnieniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego, obecna praca konsultantów skoncentrowana jest na przygotowaniu pracowników do tych wyborów.

Pomocy udzielają konsultanci NSZZ "Solidarność"

- Małopolska - Henryk Łabędź - private.1962@interia.pl
- Mazowsze - Teresa Krasowska - tkras@poczta.onet.pl
- Opolskie - Celina Kobelak - celinakobelak@o2.pl
- Zachodniopomorskie - Sławomir Majchrzak - esem@interia.eu
- Wielkopolska - Elżbieta Wdowczyk - elaregion@wp.pl
- Pomorskie - Zbigniew Koban - zbigniew.kaban@wp.pl
- Łódzkie - Piotr Majcher - piotrmajcher@tlen.pl
- Kujawsko-Pomorskie - Mirosław Jamroży - jeremi.mirek@vp.pl

- Podlaskie - Mirosław Markowski - m.markowski@w.tkb.pl
- Dolny Śląsk - Edyta Smolarczyk - edit-smo@interia.pl
- Świętokrzyskie - Zdzisława Gątkiewicz - prawny.kielce@solidarnosc.org.pl
- Lubelskie - Mateusz Ciejpa-Znamirowski - ciejpa@o2.pl
- Podkarpackie - Jerzy Nowak - jerzy.nowak@delphi.com
- Warmińsko-Mazurskie - Piotr Łuński - radypracownikow@o2.pl
- Śląskie - Jadwiga Piechocka - zagraniczne@solidarnosc-kat.pl
- Lubuskie - Elżbieta Drewka-Doberstein - e.drewka@solidarnosc.zgora.pl

Więcej o projekcie

Praca konsultantów została podzielona na dwa półroczne okresy. Od kwietnia

do połowy września 2009 roku, konsultanci przeprowadzili badanie wśród rad pracowników na terenie całego kraju.

Celem badania było ustalenie, jak rady wykonują swoje obowiązki, czy mają swobodny dostęp do informacji, czy wiedzą o jakiej informacji mogą występować, czy korzystali z ekspertów i ekspertyz, co im utrudnia pracę, jakiego rodzaju wsparcia potrzebują. Przebadano 656 rad pracowników z 16 województw. Jak do tej pory jest to największa zbadana grupa rad pracowników i z tego powodu badanie to należy do unikatowych.

Na podstawie przeprowadzonej wstępnej analizy ankiet ustalono, iż rady oczekują przede wszystkim: pomocy eksperckiej, szkoleń, wsparcia i współpracy ze strony Państwowej Inspekcji Pracy, wzorów dokumentów, wymiany doświadczeń pomiędzy radami.

- *Dział Informacji KK, Dział Szkoleń i Programów Europejskich KK*

STOP NIERÓWNOŚCIOM

Służba zdrowia, represje wobec związkowców i ustawa o IPN, to główne tematy Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, która odbyła się w Warszawie.

Komisja Krajowa zaapelowała do struktur Związku o udział w proteście przed Sejmem RP w Dniu Pracownika Służby Zdrowia – 7 kwietnia br. Związkowcy chcą zaprotestować przeciwko m.in. komercjalizacji służby zdrowia, nierównościom w dostępie do usług medycznych i rozwarstwieniu w wynagrodzeniach pracowników. Główne hasło protestu to: „Stop nierównościom i rozwarstwieniu w służbie zdrowia”. Zdaniem związkowców pogłębiających się chaos i zapaść finansowa to metoda rządu na wymuszanie zgody na nieakceptowaną prywatyzację. „S” domaga się bezpieczeństwa zdrowotnego dla wszystkich obywateli. Związek zaprosił do wspólnej akcji inne centrale związkowe.

Komisja Krajowa odniosła się również zarzutów postawionym przez prokuraturę trzem związkowcom ze Stoczni Gdańskiej. Po roku od manifestacji oskarżenia są o napaść na funkcjonariuszy publicznych.

Zdaniem „S” to oskarżenie jest próbą zastraszenia i ma na celu ograniczenie swobody działania związków zawodowych w tym prawa do zgromadzeń publicznych i protestów, naturalnych w każdym demokratycznym kraju.

Komisja Krajowa wezwała rządzących do zaprzestania stosowania takich metod. „Nie doczekaliśmy się do dziś rzetelnego wyjaśnienia i pociągnięcia do odpowiedzialności winnych krytycznej sytuacji polskiego przemysłu okrętowego, nie mamy żadnej odpowiedzi na postulat powołania w tej sprawie sejmowej komisji śledczej. Zamiast tego usiłuje się obciążyć robotników odpowiedzialnością za rzekomy atak na funkcjonariuszy publicznych. Gotowi jesteśmy, jako Związek, do udzielenia naszym kolegom wszelkiej koniecznej pomocy, łącznie z akcją protestacyjną w ich obronie oraz zwróceniem się do Międzynarodowej Organizacji Pracy ze skargą na rząd Rzeczypospolitej i jego organa” – czytamy w stanowisku Komisji Krajowej.

NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenił przyjętą przez Sejm ustawę o Instytucie Pamięci Narodowej.

„Solidarność” krytykuje przede wszystkim wprowadzone zapisy dotyczące:

- powoływania i odwoływania prezesa IPN przez Sejm zwykłą większością głosów
- brak procedury lustracyjnej wobec osób kandydujących do zgromadzenia elektorów powołanych do wyboru Rady Instytutu
- udostępniania akt IPN każdej osobie, w tym byłym agentom służb PRL.

Związkowcy negatywnie oceniają wprowadzenie przepisu, na mocy którego Sejm zwykłą większością głosów będzie mógł odwoływać i powoływać prezesa IPN. Za kuriozalne NSZZ „S” uznaje uzasadnienie projektu ustawy, w którym stwierdzono, że prezes IPN ma zbyt silną pozycję, co należy zmienić ze względu na „trwałe ukształtowanie organizacyjne Instytutu”. Zdaniem „S” tylko pełna niezależność i swoboda działania umożliwi władzom IPN prawidłowe realizowanie ustawowych funkcji: edukacyjnych, śledczych i lustracyjnych.

Również negatywnie „S” odnosi się do zmian dotyczących powoływania zgromadzenia elektorów uprawnionych do wyboru Rady Instytutu. Projekt nie przewiduje procedury lustracyjnej wobec osób kandydujących na to stanowisko. W związku z tym osoby uwikłane we współpracę z tajnymi służbami PRL będą mogły decydować o składzie osobowym Rady Instytutu.

Zdaniem NSZZ „S” udostępnianie byłym agentom służb IPN spowoduje, iż lustracja utraci swój sens. Byli agenci przed złożeniem byli agenci przed złożeniem podania o wykonywanie funkcji publicznej będą mogli sprawdzić stan archiwum IPN i ustalić, że na podstawie zgromadzonych w nich dokumentów nie będzie można im udowodnić współpracy ze służbami. „Tym samym wyłączona zostanie funkcja prewencyjna postępowania lustracyjnego, a byli agenci będą mogli piastować nawet najwyższe funkcje w państwie” – czytamy w stanowisku Komisji Krajowej.

Członkowie Komisji Krajowej spotkali się również z Janem Pietrzakiem, który prezentował swoją nową książkę, pt. „Jak obaliłem komunę”.

- *Dział Informacji KK*

DZIEŃ OFIAR WYPADKÓW PRZY PRACY I CHORÓB ZAWODOWYCH

28 kwietnia był obchodzony Światowy Dzień Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Pracy / Międzynarodowy Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych.

Organizowanie obchodów tego Dnia stanowiło impuls do organizowania kolejnej międzynarodowej kampanii mającej na celu rozpowszechnianie zasad bezpiecznej, zdrowej i godnej pracy we wszystkich krajach. Głównym celem dorocznych kampanii było podnoszenie społecznej świadomości na temat metod zapewnienia bezpieczeństwa i dobrego zdrowia w pracy, a także uczczenie osób, które zginęły w pracy, uległy wypadkom przy pracy lub chorobom zawodowym.

Międzynarodowa Organizacja Pracy

Tegoroczne kwietniowe obchody Światowego Dnia Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy zbiegły się w Polsce z tragedią z 10 kwietnia tego roku, w której śmierć poniosło 96 osób, członków polskiej delegacji państwowej na uroczystości rocznicowe w Katyniu, w tym – Prezydent i jego małżonka.

Dyrektor generalny Międzynarodowej Organizacji Pracy Juan Somavia wyraził głęboki smutek z powodu tej katastrofy. W swym wystąpieniu stwierdził, że był to dzień strasznej tragedii dla Polski. Podkreślił również długotrwałe związki prezydenta Lecha Kaczyńskiego z Międzynarodową Organizacją Pracy. Był on gościem hono-

rowym podczas Szczytu ILO na temat Globalnego Kryzysu w Dziedzinie Zatrudnienia (ILO Summit on the Global Jobs Crisis), który odbył się podczas Międzynarodowej Konferencji Pracy w Genewie w czerwcu 2009 r. Polski prezydent mówił podczas posiedzenia na temat wyzwań i zagrożeń, które niesie globalny kryzys ekonomiczny. Lech Kaczyński uczestniczył także w sesjach Rady Administracyjnej jako członek delegacji polskich pracowników podczas obrad Międzynarodowej Konferencji Pracy ILO w latach 1989–1991.

Z okazji Dnia 28 kwietnia, podobnie jak w latach poprzednich, w wielu krajach na całym świecie organizowano uroczystości związane z obchodami tego Dnia, zarówno przez organy władzy, jak i organizacje pracodawców i pracowników w ramach trójstronnej współpracy obowiązującej w Międzynarodowej Organizacji Pracy (ILO). Organizacja ta uznała ten Dzień w 2001 roku, a w 2003 r. proklamowała go jako Światowy Dzień Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Pracy.

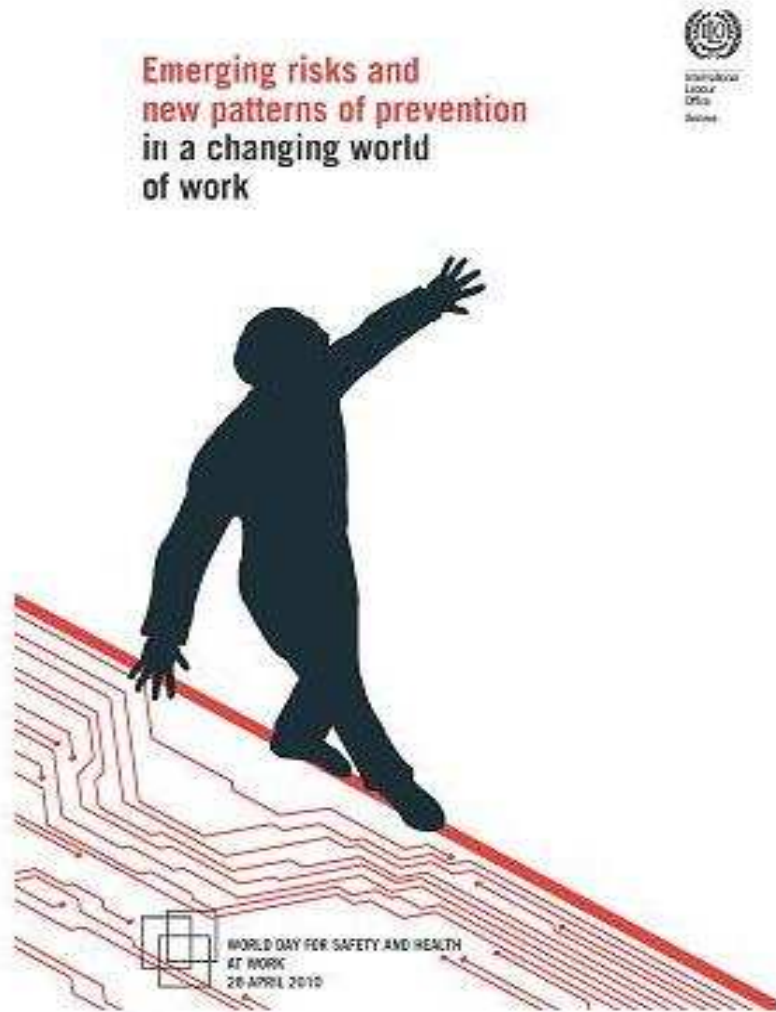
W 2010 r. przewodnie hasło kampanii ILO to: **Nowe zagrożenia i formy prewencji w zmieniającym się świecie pracy** (Emerging risks and new patterns of prevention in a changing world of work)

Międzynarodowa Organizacja Pracy wspiera działania organizacji i instytucji w zakresie promowania tego Dnia i organizowania obchodów m.in. poprzez udostępnienie w formie Internetowej materiałów informacyjnych, które można kopiować, tłumaczyć i upowszechniać. W tym roku są to: broszura, pocztówka i plakat. Mogą one towarzyszyć różnym działaniom prowadzonym w ramach obchodów tego Dnia. W broszurze omówiono problematykę bieżących, globalnych wyzwań w zakresie bezpieczeństwa i dobrego zdrowia w pracy, a także nowego zakresu praktyki bhp. W wydawnictwie tym podkreślono m.in. obecny rozwój technologiczny, powodujący nowe zagrożenia zawodowe i zmieniające się w ich wyniku wzorce postępowania dla pracodawców i pracowników. Podkreślono także potrzebę wprowadzania nowych form

działań i prewencji w zakresie bezpieczeństwa i ochrony pracy, aby sprostać tym nowym wyzwaniom. Broszura omawia również odpowiedzialność ILO w zakresie upowszechniania m.in. kultury bezpieczeństwa, rolę ILO w kształtowaniu zmieniającego się świata pracy. Globalny kryzys ekonomiczny pojawił się akurat wtedy, gdy ILO obchodziło 90-lecie swego istnienia. Opracowywane przez tę organizację międzynarodowe instrumenty, w szczególności związane z bezpieczeństwem i dobrym zdrowiem w pracy (np. Konwencja nr 155), działania w zakresie konsultacji i pomocy technicznej, wspieranie w wybranych krajach rozwoju programów BHP i wprowadzania zasad bezpieczeństwa pracy w sektorach szczególnie niebezpiecznych, a także stosowania najnowszych technologii - są one ważnym wkładem w rozwój tej jakże ważnej dziedziny wiedzy i działań praktycznych.

ILO przygotowało w ramach swego portalu specjalne strony związane z obchodami Światowego Dnia Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Pracy. Strony te są dostępne w języku angielskim, francuskim i hiszpańskim. Zawierają one m.in.: informacje o historii Dnia 28 kwietnia i o obchodach w latach poprzednich (od 2003 r.), teksty wyżej wymienionych dokumentów, a także linki portali i witryn różnych instytucji i organizacji, informujących m.in. o obchodach tego Dnia.

Międzynarodowa Organizacja Pracy aktywnie włącza się w upowszechnianie tematyki bezpieczeństwa i dobrego zdrowia w pracy na całym świecie m.in. poprzez działania swych przedstawicielstw w różnych krajach. ILO apeluje także o organizowanie i branie udziału pracowników, pracodawców i przedstawicieli organów władzy w uroczystościach związanych z obchodami Światowego Dnia Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Pracy. Wielu wypadkom i chorobom zawodowym można zapobiegać i nagłaśnianie tej problematyki jest zadaniem rządów, pracodawców, pracowników i organizacji.

Plakat ILO związany z obchodami Dnia 28 kwietnia

Międzynarodowa Konfederacja Związków Zawodowych

Dzień 28 kwietnia jest obchodzony przez członków związków zawodowych pod nazwą: Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych. Dzień ten jest obchodzony przez organizacje zrzeszone w Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych na całym świecie jako dzień poświęcony pracownikom, którzy zginęli, ulegli wypadkom przy pracy lub zapadli na choroby zawodowe. Ma on także skupić uwagę na pracownikach narażonych na zagrożenia w pracy i prowadzić do konkretnych działań poprawiających warunki pracy. W 2009 r. ok. 14 milionów osób wzięło udział w obchodach tego Dnia w ramach ponad 10 000 wydarzeń w ponad 100 krajach.

W tym roku Konfederacja zrzesza już ok. 312 krajowych organizacji związków zawodowych reprezentujących ok. 175 milionów członków w ok. 155 krajach i terytoriach (<http://www.youtube.com/ITUCCSI>). Wszystkie te organizacje i związane z nimi instytucje stanowią ogromną siłę promującą na całym świecie zasady bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w pracy.

Obchody tego Dnia mają długą tradycję. Pierwsze odbyły się w Kanadzie w 1989 r., a międzynarodowy charakter Dzień ten uzyskał w 1996 r. podczas obchodów w Nowym Yorku, kiedy to po raz pierwszy zapalono świece ku czci poszkodowanych pracowników. Odtąd na całym świecie organizowane są uroczystości zarówno ogólnopłaństwowe, jak też regionalne i lokalne na poziomie poszczególnych przedsię-

biorstw, stowarzyszeń i związków zawodowych.

Stosowane są różne formy obchodów: kameralne spotkania pracowników, uroczyste msze w kościołach, akcje z zapalonymi w tym dniu świecami, wydarzenia informacyjno-edukacyjne, takie jak wystawy, seminaria, wykłady, spotkania ze specjalistami bezpieczeństwa i zdrowia w pracy, a także szerokie akcje obejmujące wiele przedsiębiorstw w ramach jednego czy wielu miast. W wielu stolicach organizowane są uroczyste obchody w siedzibach instytucji rządowych, odpowiedzialnych za bezpieczeństwo i zdrowie w pracy na poziomie całego kraju.

Symbolem tego Dnia jest zapalona świeca. Jest on zarówno dniem pamięci o poszkodowanych, jak i formą zachęcania społeczeństwa do zwracania większej uwagi na obecne problemy związane z zagrożeniami występującymi podczas pracy oraz sposobami ich zmniejszenia i eliminowania. Dlatego jest to zarówno dzień żałoby, wspomnień, jak i akcji.

Międzynarodowa Konfederacja Związków Zawodowych proponuje na 2010 r. temat wiodący obchodów: "Bezpieczna praca a związki zawodowe" (Unions make work safer)

W tym roku położono nacisk na rolę związków zawodowych w podnoszeniu poziomu bezpieczeństwa i higieny pracy. Guy Ryder, sekretarz generalny ITUC stwierdził w specjalnym wystąpieniu, że Dzień ten może służyć do pogłębienia dyskusji pracowników na temat bezpiecznych i stałych miejsc pracy oraz dla związków zawodowych jako okazja do zwiększania wysiłków w walce o bezpieczne i zdrowe miejsca pracy dla wszystkich. Sekretarz podkreślił, że związki zawodowe odgrywają ważną rolę w powstrzymaniu likwidowania miejsc pracy, a Dzień 28 kwietnia jest okazją, aby temat bezpieczeństwa i dobrego zdrowia w pracy znów znalazł się na porządku dziennym rządów krajów i zarządów przedsiębiorstw.

W 2010 r. Międzynarodowa Konfederacja Związków Zawodowych ITUC opracowała w związku z obchodami dokument: „Unions Make Work Safer”. Podano

w nim, że każdego roku ma miejsce prawie 360 tys. wypadków śmiertelnych oraz prawie 2 mln. śmiertelnych chorób zawodowych. Każdego dnia ponad 960 tys. pracowników doznaje wypadków przy pracy i ok. 5 330 pracowników umiera z powodu chorób zawodowych.

Obecne systemy produkcji są tak zorganizowane, że wywierają presję na pracownikach, aby pracowali szybciej i wydajniej często kosztem swego zdrowia i życia. Związki zawodowe odgrywają więc wielką rolę w ochronie pracowników, w eliminowaniu i ograniczaniu ryzyka, w tworzeniu bezpieczniejszych miejsc pracy. Zadaniem związków zawodowych jest m.in. identyfikacja zagrożeń zawodowych i pomoc w ich eliminowaniu. To związki zawodowe pierwsze sygnalizowały zagrożenie azbestem, przemocą w miejscu pracy, pracą powtarzalną, biernym paleniem.

Tekst dokumentu znajduje się pod adresem:

- http://www.ituc-csi.org/IMG/pdf/28April2010_UnionsMakeWorkSafer.pdf

Materiały i informacje o Dniu i jego obchodach, najnowsze dane o wydarzeniach związanych z tym Dniem w różnych krajach, informacje o jego historii, galerię plakatów, archiwum, linki do stron powiązanych itp. będą zamieszczane na oficjalnej stronie Dnia 28 kwietnia w witrynie prowadzonej wspólnie z czasopismem HAZARDS:

- <http://www.hazards.org/wmd>

Więcej informacji na temat Dnia 28 kwietnia i jego obchodów w poszczególnych krajach można także znaleźć na stronach internetowych Międzynarodowej Konfederacji Związków Zawodowych www.ituc-csi.org oraz www.global-unions.org

Galerię plakatów związanych z tym Dniem zamieszczono pod adresem:

- <http://www.hazards.org/gallery/index.htm>

Obchody Dnia 28 kwietnia 2010 r. w Polsce

W Polsce, uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 lipca 2003 r. (Mon. Polski, poz. 513), Dzień 28 kwietnia został ustanowiony „Dniem Bezpieczeń-

stwa i Ochrony Zdrowia w Pracy”, a od 1991 r. z inicjatywy NSZZ „Solidarność” obchodzony jest pod nazwą: „Światowy Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych”.

Tak jak w innych krajach, w 2010 r. planuje się organizowano ogólnokrajowe, regionalne i lokalne uroczystości związanych z obchodami tego Dnia. Według informacji uzyskanych od przedstawicieli związków zawodowych odbyły się uroczystości w różnych miastach. Ogólnokrajowe obchody związkowe zorganizowano we Wrocławiu przez Komisję Krajową oraz Zarząd Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność”. W ich ramach odbył się m.in. finał wojewódzki konkursu wiedzy o prawie pracy i BHP wśród uczniów Dolnego Śląska, 25 kwietnia - msza w intencji poszkodowanych, 26 kwietnia – konferencja (dot. wypadków i chorób zawodowych i udziału pracowników w nadzorze) z udziałem przedstawicieli Komisji Krajowej i innych struktur Związku, GIP, świata nauki – m.in. ekspertów z CIOP-PIB i Akademii Medycznej, ZUS, społecznych inspektorów pracy i służb bhp.

Odbyły się także obchody regionalne, np. organizowane przez Zarząd Regionu Podbeskidzie NSZZ „Solidarność” seminarium tematyczne w Bielsko-Białej, dotyczące analizy skutków obowiązywania ustawy o emeryturach pomostowych z udziałem m.in. specjalistów z CIOP-PIB. W Poznaniu organizowana była konferencja dot. Dnia i roli społecznej inspekcji pracy. W Łodzi Zarząd Regionu zorganizował mszę w intencji ofiar wypadków i chorób zawodowych, a w dn. 28 kwietnia zorganizował konferencję: „Bezpieczna praca a związki zawodowe”. Uroczystości organizowały także inne Zarządy Regionów, jak np. Opole, Krosno, Rzeszów.

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych OPZZ także obchodziło

Dzień 28 kwietnia. W dniu 15 kwietnia Prezydium OPZZ przyjęło i rozpowszechnia apel w sprawie organizowania obchodów Dnia Pamięci, skierowany do organizacji związkowych. Poszczególne organizacje będą organizować swoje obchody, np. - Związek Zawodowy "Budowlani", który w tym roku organizuje ogólnopolską kampanię informacyjną (plakaty, ulotki, apel, wywiady dla prasy). Szczególny wymiar mają obchody tego Dnia właśnie w branży budowlanej i górniczej, gdzie występują w Polsce największe zagrożenia i największa liczba wypadków śmiertelnych.

W Polsce organizowano także uroczystości na poziomie lokalnym w przedsiębiorstwach, organizacjach związkowych itp. Oprócz akcji szkoleniowo-informacyjnych takich jak konferencje i seminaria w różnych miastach i zakładach pracy, odbyły się także uroczyste msze, spotkania pracowników, akcje palenia świec w intencji zmarłych, spotkania i akcje informacyjne w szkołach itp.

Opublikowano informacje o Dniu 28 kwietnia i formach jego obchodów w lokalnych i ogólnopolskich mediach, w prasie specjalistycznej i popularnej, na stronach internetowych instytucji.

W Polsce, jak i za granicą apeluje się o jak najszerze promowanie tego Dnia i organizowanie obchodów.

Szersze informacje o Dniu 28 kwietnia można uzyskać m.in. w czasopiśmie Bezpieczeństwo Pracy, nr 4/10, na stronach internetowych związków zawodowych, polskich i zagranicznych instytucji związanych z problematyką BHP.

- **Barbara Szczepanowska** - *Polskie Krajowe Centrum Informacji o BHP (CIS), Ośrodek Informacji Naukowej i Dokumentacji, Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy (CIOP-PIB)*

ARTYKUŁ MIESIĄCA

DOTRZYMYWAŁ OBIETNIC

Lech Kaczyński działalność w Solidarności zakończył na początku lat 90. Ale nigdy nie przestał być jej członkiem, co podkreślał. Cała jego późniejsza kariera świadczyła o tym, że nie zapomniał idei Sierpnia. Brał pod uwagę opinie związkowców, podejmując najważniejsze decyzje polityczne.

Z Solidarnością związany był od chwili jej powstania. Już wcześniej m.in. zbierał pieniądze dla KOR-u, potem współpracował z Biurem Interwencji KOR. Mimo iż znajomi mówili jego żonie Marii: „Niech się Leszek lepiej nie miesza. Po co wam to”. W 1978 roku związał się z Wolnymi Związkami Zawodowymi. Prowadził m.in. dla robotników wykłady z prawa pracy. Pisał do podziemnej prasy – do „Robotnika Wybrzeża”, „Robotnika” i „Biuletynu Informacyjnego KSS KOR”.

Wykładowca i związkowiec

W Sierpniu 1980 roku został doradcą gdańskiego Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w stoczni gdańskiej. Był

autorem części zapisów porozumień sierpniowych. Kierował Biurem Interwencyjnym i Biurem Analiz Bieżących Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego.

Był delegatem na I Zjazd Krajowy Solidarności, przewodniczył XI Zespołowi Komisji Zjazdowej ds. stosunków z PZPR. W lipcu 1981 roku został członkiem zarządu regionalnego gdańskiej NSZZ Solidarność.

W stanie wojennym został internowany w Strzebielinku. I tam prowadził wykłady. „To była próba analizy, czym była Solidarność, jakie były w niej sprzeczności, jakimi metodami można było próbować osiągnąć przynajmniej jej przedłużenie” – wspominał potem.

Wyszedł na wolność w październiku 1982 roku i od razu wrócił do działalności związkowej. Był członkiem podziemnych władz Solidarności, od 1982 roku gdańskiego sztabu Lecha Wałęsy. Następne lata poświęcił działalności w związku.

W grudniu 1988 roku został członkiem Komitetu Obywatelskiego przy Lechu

Wałęsie. Uczestniczył w obradach „okrągłego stołu” w zespole do spraw pluralizmu związkowego.

Już w kwietniu 1989 został członkiem Prezydium Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ Solidarność, zastępującym przewodniczącego. W maju 1990 roku został I wiceprzewodniczącym NSZZ Solidarność (praktycznie kierował związkiem w czasie kampanii prezydenckiej Lecha Wałęsy i po jego wyborze na urząd prezydenta RP). „Wprowadziłem rejestrację regionów. O legalność trzeba było się ubiegać. Dochodziło do kłótni i bójek, zwłaszcza w Suwałkach, gdzie dwa komitety założycielskie zwalczały się zaciekle” – mówił potem o tamtym okresie. Starał się łagodzić spory i ujednoczyć organizację związku.

W lutym 1991 roku kandydował na stanowisko przewodniczącego Solidarności. W wyborach przegrał z Marianem Krzaklewskim. Krótco pracował w Kancelarii Prezydenta jako minister stanu ds. bezpieczeństwa. Po konflikcie z Lechem Wałęsą odszedł. Wydawałoby się, że miał powody, aby zniechęcić się do związku.

Za patriotyzm

A jednak do końca życia pozostał wierny Solidarności. Podczas sprawowania wszystkich funkcji starał się słuchać Solidarności i działać zgodnie z jej postulatami.

W 1992 roku został prezesem NIK.

– Wtedy mnóstwo było tematów dziewiczych. Tworzyły się na przykład urzędy pracy. Kontrolowaliśmy ich powstawanie i działalność. To było ważne, bo przecież wtedy szybko rosło bezrobocie – mówi Jarosław Wenderlich, dyrektor delegatury NIK w Bydgoszczy, wówczas podwładny Lecha Kaczyńskiego.

Prezes izby często dobierał sobie współpracowników z grona solidarnościowego, na przykład Jacka Jezierskiego czy Aleksandra Szczygłę. Jarosław Wenderlich także działał w Solidarności.

– Miał zaufanie do ludzi „S”. Ale to nie był jedyny wyznacznik. U swoich pracowników przede wszystkim cenił uczciwość i kompetencje – mówi dziś.

Także wówczas gdy był ministrem sprawiedliwości, a potem prezydentem Warszawy, nie odżegnywał się od solidarnościowych korzeni. Piotr Semka napisał po śmierci Lecha Kaczyńskiego, że łączył etos inteligenta czującego obowiązek troski o prostego człowieka z szacunkiem dla polskiej tradycji. Swojemu patriotyzmowi dał wyraz wielokrotnie, będąc prezydentem stolicy, m.in. budując Muzeum Powstania Warszawskiego. Nie zapominał też o ludziach.

– Jako prezydent Warszawy był inicjatorem udzielenia kilku warszawskim szpitalom pożyczek, dzięki którym placówki te były w stanie poprawić swoją kondycję finansową – mówi Maria Ochman, przewodnicząca Krajowej Sekcji Ochrony Zdrowia „S”.

Za godne uczczenie 60. rocznicy Powstania Warszawskiego i odwagę w walce o przestrzeganie zasad obyczajowych w stolicy został wyróżniony w 2004 roku tytułem Człowiek Roku „Tygodnika Solidarność”.

Warto na niego postawić

W 2005 roku podczas kampanii wyborczej Lech Kaczyński przedstawiał program „Polski solidarnej, która szuka swoich korzeni w wielkiej potrzebie wspólnoty, która moralnych początków szuka w Sierpniu '80 roku”. Poparła go Solidarność.

– Wizja Polski Lecha Kaczyńskiego jest naszą wizją! Nasze poparcie dla kandydata PiS to głos w bardzo ważnej dyskusji i odpowiedź na pytanie, jakiej Polski chcemy. Solidarność dzisiaj nie bierze bezpośrednio udziału w polityce, ale chce i będzie się wypowiadać w najważniejszych dla Polski sprawach. Chcemy Polski solidarnej, a nie liberalnej! – mówił do związkowców podczas Krajowego Zjazdu Delegatów w Białymstoku w 2005 roku Janusz Śniadek.

– Pamiętam nasze spotkanie w 2005 roku w Jastrzębiu, był tam też m.in. Janusz Śniadek. Mówiliśmy wtedy o prezydencie: to jest normalny facet, warto na niego postawić – wspomina Piotr Duda, przewodniczący Regionu Śląsko-

Dąbrowskiego „S”. Kaczyński wybory wygrał.

Jego brat, Jarosław, mówił w wywiadzie dla „TS” w 2005 roku: „Prezydent-elekt, ja też, jesteśmy w częstym kontakcie ze związkiem i tę współpracę pragniemy nadal utrzymywać. Bez silnej Solidarności trudniej utrzymać ład społeczny”.

Już 29 grudnia 2005 roku, w trzecim dniu swego urzędowania, prezydent spotkał się w Pałacu Prezydenckim z Komisją Krajową Solidarności oraz Komisją Rewizyjną NSZZ „S”.

Był z nami

Lech Kaczyński po objęciu prezydentury, tak jak wcześniej, jeździł na Krajowe Zjazdy Delegatów „S”. Był także obecny przy wszystkich ważnych dla związku rocznicach, co roku wysyłał listy do uczestników Pielgrzymki Ludzi Pracy organizowanej przez Solidarność.

– Przypominam sobie dwa zdarzenia, które ilustrują te związki. Jedno to zeszłoroczna wizyta na konferencji organizowanej przez Solidarność w 20. rocznicę obalenia komunizmu – opowiada Ryszard Bugaj, ekonomista, od 2009 roku doradca społeczny prezydenta. – Drugi przykład to obchody jubileuszu 80-lecia Anny Walentynowicz. Odbyły się w Pałacu Prezydenckim. Prezydent uczestniczył w nich i traktował panią Annę z wielką estymą. Chciał okazać jej szacunek po tym, jak przez ostatnie lata, po konflikcie z Wałęsą, była na marginesie życia publicznego.

Lech Kaczyński chętnie też odznaczał zasłużonych działaczy Solidarności, również tych, którzy odegrali ważną rolę w przemianach ustrojowych w Polsce, a o których inni politycy dziś nie pamiętają.

W czerwcu 2006 roku, po dwudziestu pięciu latach od powstania, uhonorował także orderami i odznaczeniami pracowników „Tygodnika Solidarność”. Ordery i odznaczenia za wybitne zasługi dla rozwoju niezależnego dziennikarstwa, wolnych mediów w Polsce, za działalność na rzecz przemian demokratycznych otrzymały 43 osoby.

Patronował też związkowym inicjatywom, na przykład akcji „Pracodawca przyjazny pracownikom”. Uroczystości wręczania tych tytułów odbywała się w Pałacu Prezydenckim, z jego udziałem.

Umiał wykorzystywać doświadczenie ludzi z NSZZ Solidarność proponując im pracę, jak to się stało choćby z Bożeną Borys-Szopą, która została cenionym doradcą prezydenta.

Bronił naszych racji

Prezydenta Kaczyńskiego łączył z Solidarnością nie tylko sentyment. Od początku kadencji chciał wzmocnić rolę rozmów w komisji trójstronnej, która w poprzednich latach straciła na znaczeniu.

„W osobie prezydenta mamy w tej chwili wielkiego sojusznika. Profesor prawa pracy stoi na czele państwa. Jest sprzymierzeńcem w walce z patologiami polskiego rynku pracy. Inicjatywy ustawodawcze dotyczące Państwowej Inspekcji Pracy, kwestie przestrzegania prawa pracy i sankcji za nieliczenie się z tym prawem wpisują się w sygnalizowane przez związek problemy – mówił w wywiadzie dla „TS” we wrześniu 2006 roku Janusz Śniadek.

– Prezydent zawsze był przekonany o konieczności obecności we wszelkich konsultacjach i spotkaniach ekonomistów związków zawodowych – mówi dziś Ryszard Bugaj.

Dlatego objął patronat nad paktem społecznym, który zakładał m.in. ograniczenie sfery ubóstwa i wykluczenia społecznego dzięki aktywnej polityce społecznej, wzmocnienie rodziny i rozwój społeczeństwa obywatelskiego. Według Bogdana Narożnego, wówczas członka Komisji Krajowej „S”, miały się one stać kontynuacją 21 postulatów Sierpnia.

Po wybuchu kryzysu gospodarczego zwoływał szczyty społeczne, na których podkreślał, że Polsce potrzebny jest dialog społeczny. Podczas jednego z nich powołano Narodową Radę Rozwoju, która miała być miejscem stałej debaty programowej o rozwoju kraju i jego przyszłości.

– Prezydentowi zależało na tym, aby także w pracach rady uczestniczyli

przedstawiciele związków. Pamiętam ostatnie posiedzenie Narodowej Rady Rozwoju. Minister Rostowski przyniósł m.in. projekt rent kapitałowych. Miały one opierać się na tym, że określano by wysokość renty na podstawie uzbieranego wcześniej kapitału. Prezydent bardzo mocno z tym polemizował. To, a także jego decyzje obrazują, że nie miały one podłoża politycznego wynikającego z niechęci do rządzącej opcji. Myślę, że to wynikało po prostu z jego przekonań, na przykład weto w sprawie ustawy o służbie zdrowia. Sądzę, że nawet gdyby taką propozycję wysunął ktoś jemu bliższy, on by się na to nie zgodził – twierdzi Bugaj.

– Prezydent był jednym z niewielu polityków, którzy dotrzymywali przedwyborczych obietnic dotyczących służby zdrowia – mówi Maria Ochman. – W kampanii mówił stanowczo o dostępności do publicznej służby zdrowia i przez całą swoją prezydenturę pozostał wierny swoim poglądom.

Maria Ochman wspomina ostatnie spotkanie z prezydentem, w marcu tego roku.

– To było spotkanie dotyczące oceny sytuacji dwa lata po białym szczycie. Prezydent wówczas bardzo jasno określił granice, jakich nie można przekraczać, jeżeli chodzi o poziom dostępności do opieki zdrowotnej – opowiada.

Lech Kaczyński niejednokrotnie przy wsparciu Solidarności wetował godzące w pracowników ustawy. W 2008 roku zawetował m.in. nowelizację ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, która miała znieść przepisy ograniczające zarobki prezesów państwowych spółek, nowelizację ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, która pozwalała przyznać wyższe emerytury niektórym grupom zawodowym. Zawetował także pakiet ustaw reformujących służbę zdrowia w kierunku jej prywatyzacji.

– Gdyby nie to weto, moglibyśmy prawdopodobnie dziś mówić o całkowitym upadku służby zdrowia – mówi Maria Ochman. Podkreśla, że prezydent miał ogromną intuicję polityczną.

Związkowcy wspominają także działania prezydenta mające na celu dobro pracowników.

– Jesteśmy mu przede wszystkim wdzięczni, że troszczył się o ustawę o emeryturach górniczych – wspomina Piotr Duda.

Prezydent zwykłych ludzi

– Jako prezydent Lech Kaczyński był zatroskany sytuacją zwykłych ludzi. To też zmieniło mój obraz funkcji prezydenta – mówi Bugaj. – Kiedyś byłem przekonany, że prezydentura jest głównie reprezentacją społeczeństwa. Dzięki działalności Kaczyńskiego zrozumiałem, że prezydent jest wybierany przez ludzi, także tych, którzy oczekują rozwiązania swoich problemów: pracowników, emerytów. A to wymaga działania.

– To był człowiek wielkiej wrażliwości społecznej – ocenia Ochman. – Miał ogromne zaufanie do opinii środowisk pracowniczych, był zresztą orędownikiem uregulowania praw pracowniczych. Miał w tym zakresie ogromną wiedzę.

Związkowcy mówią, że było wiele bardzo ciepłych spotkań i telefonów.

– Po tych wielkich katastrofach górniczych w Halembie i potem w kopalni Śląsk-Wujek przyjeżdżał, dzwonił i pytał, jak czują się rodziny ofiar – wspomina Piotr Duda.

– Był dla nas opoką, fundamentem. Wiedzieliśmy, że zawsze możemy się do niego zwrócić i on nas zrozumie – mówi Maria Ochman.

- *Barbara Doraczyńska, źródło: Tygodnik Solidarność.*

Drodzy czytelnicy Biuletynu Informacyjnego Komisji Krajowej

Wraz z rozsyłanym Serwisem Informacyjnym Solidarności w marcu i kwietniu 2010 r. przesłane zostały następujące materiały i dokumenty:

SIS nr 9 (163) z 1 marca 2010

- 1) SIS tematyczny prawny
- 2) Rynek pracy w obliczu kryzysów gospodarczych, Kraków 2009

SIS nr 10 (164) z 8 marca 2010

- 1) SIS tematyczny zagraniczny
- 2) Wystąpienie J.Śniadka, przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na Kongresie PiS

SIS nr 11 (165) z 15 marca 2010

- 1) SIS tematyczny szkoleniowy
- 2) Zorganizowani mają lepiej
- 3) Działalność społeczna Polaków, Komunikat z Badań CBOS, styczeń 2010

SIS nr 12 (166) z 22 marca 2010

- 1) Raport makroekonomiczny, marzec 2010

SIS nr 13 (167) z 29 marca 2010

- 1) SIS tematyczny – Społecznie odpowiedzialni
- 2) Odnowiona Agenda Społeczna: Możliwości, dostęp i solidarność w Europie XXI w, Monitor Europejski, Bruksela 2 lipca 2008

SIS nr 14 (168) z 6 kwietnia 2010

- 1) SIS tematyczny prawny – Rady pracowników
- 2) Jan Paweł II o Solidarności – broszura

SIS nr 15 (169) z 14 kwietnia 2010

- 1) SIS tematyczny – Nasz Przyjaciel Prezydent

SIS nr 16 (170) z 16 kwietnia 2010

- 1) SIS tematyczny – Solidarność w żałobie

SIS 17 (171) z 20 kwietnia 2010

- 1) Warta Honorowa Solidarności
- 2) Uroczystości żałobne
- 3) Pogrzeb Pary Prezydenckiej

SIS 18 (172) z 27 kwietnia 2010

- 1) Solidarność” żegna

Osoby zainteresowane otrzymaniem ww. dokumentów i materiałów mogą skontaktować się z Mariuszem Depką z Sekretariatu Prezydium pod numerem telefonu 58 30 84 312.